

4 HTC

4. hrvatski trijenale crteža

UDVO ATELJEVIĆ
ALENA BUDAVIĆ ČAČA
BANKO BOŠIĆ
SOPHA BISOVI UČIŠLAC
TOMISLAV BUNTAK
MARIO ČAUBIĆ
HARMO ČAVIĆ
TOMISLAV ČURANIĆ
VICTOR DALBON
MIRKA ĐIMBAČ
LJILJA ĐUPANIĆ
IGOR KLEMA
JANA FRANKO
TINA GOBČ VITOLOVIĆ
PETRA GRMARI
TINA GVERKOVIĆ
MIRA HANČIĆ
DUJE JANIĆ
JANA KADROČ
ELIŠKA KESER
ALEX KORMUT
JULIANA KUNČIĆ
INIS KURAJIĆ
DUBRAVKA KULIĆA (TISLA)
DAVID MALJEVIĆ
MAJA MARČIĆ
DEA MATUŠIĆ
MIRICH MILIĆ
ZORANKO MILIĆ
MIRKA MILIĆ
NADJA MUŠTAPČIĆ
VEDRAN PERKOV
VEDNA PERKAS
VICTOR POPOVIĆ
DUBRAVKA RAKOČI
LJILJA RICA
DAMIR SODIĆ
MILANO STIPANOV
DANIEL STOKIĆ
DOMAGOJ UČIŠLAC
PLAVNA UČIŠLAC
JASNA UČIŠLAC
ROBERT UČIŠLAC
TANJA TINTOR KELLER
MARTIN VUČIĆ
CELESTINA VUČIĆ
JANA VUČIĆ
MIRKA VUČIĆ
DVA VUČIĆ
DANIEL VUČIĆ
SILVIO VUČIĆ
JOSEF ZAKRI
ANABEL ZAKRI
LOREN ŽIVKOVIĆ KULIĆ
GORE ŽIVKOVIĆ

4. hrvatski trijenale crteža

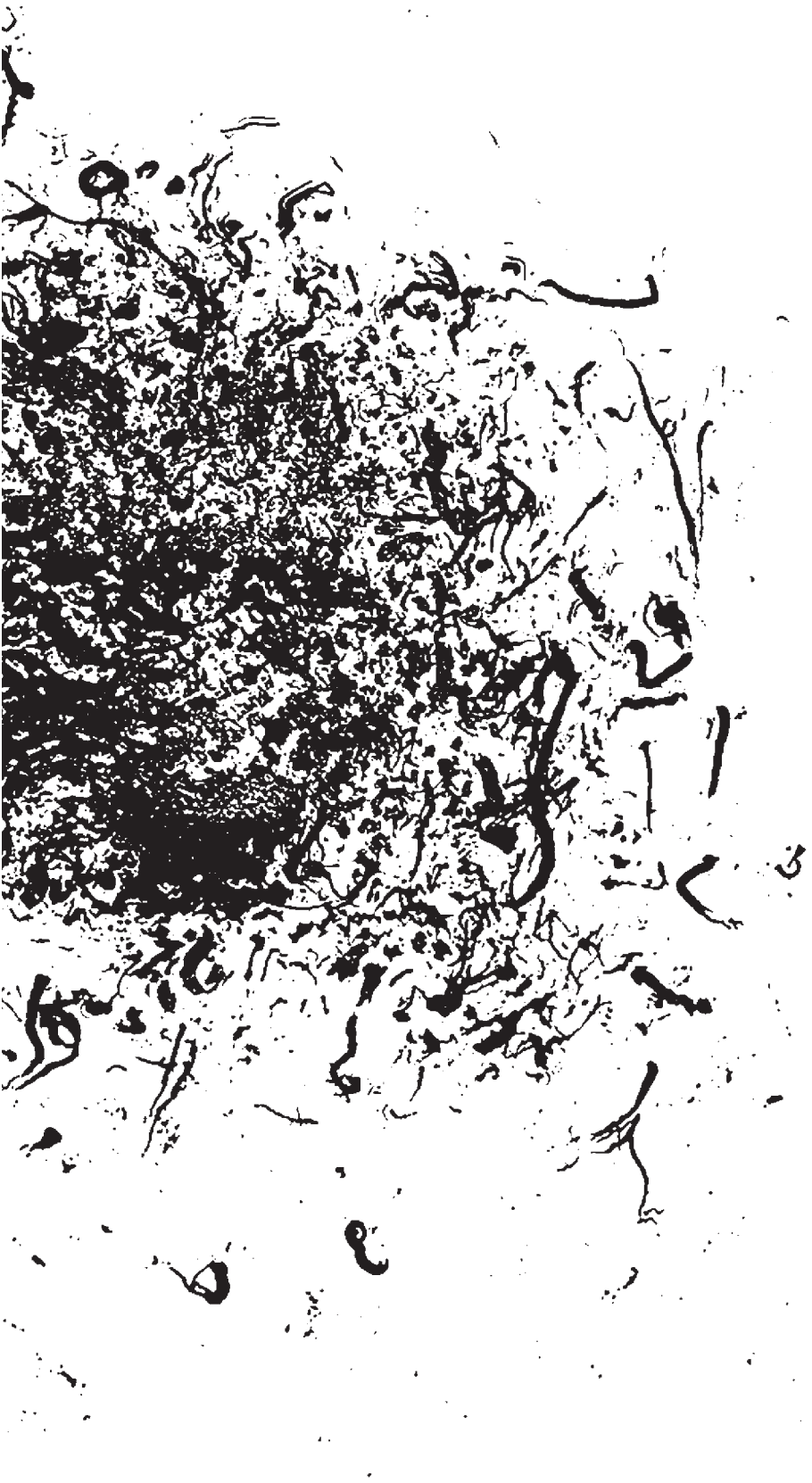

LOVRO ARTUKOVIĆ
ALMA BOŽANIĆ ČAČE
ĐANINO BOŽIĆ
SONJA BRISKI UZELAC
TOMISLAV BUNTAK
MARIO ČAUŠIĆ
HAMO ČAVRK
TOMISLAV ČERANIĆ
VIKTOR DALDON
MIRTA DIMINIĆ
LUKA DUPLANČIĆ
IGOR EŠKINJA
IVANA FRANKŽ
IVA GOBIĆ VITOLOVIĆ
PETAR GRIMANI
TINA GVEROVIĆ
NINA IVANČIĆ
DUJE JURIĆ
ANA KADOIĆ
ZLATKO KESER
ALEM KORKUT
JELENA KOVAČEVIĆ
INES KRASIĆ
DUBRAVKO KUHTA (TESLA)
DAVID MALJKOVIĆ
MAJA MARKOVIĆ
INES MATIJEVIĆ
MIRON MILIĆ
ZDRAVKO MILIĆ
MEJRA MUJIĆIĆ
NADIJA MUSTAPIĆ
VEDRAN PERKOV
VESNA POKAS
VIKTOR POPOVIĆ
DUBRAVKA RAKOCI
LINA RICA
DAMIR SOKIĆ
MAURO STIPANOV
DAMIR STOJNIĆ
DOMAGOJ SUŠAC
PLAMENA ŠARLIJA
JASNA ŠIKANJA
ROBERT ŠIMRAK
TANJA TINTOR KELLER
MATKO VEKIĆ
CELESTINA VIČEVIĆ
ANA VIVODA
MIRJANA VODOPIJA
IVA VRANEKOVIĆ
DAVOR VRANKIĆ
SILVIO VUJIĆIĆ
JOSIP ZANKI
ANABEL ZANZE
LOREN ŽIVKOVIĆ KULJIŠ
GORKI ŽUVELA

4. hrvatski trijenale crteža

Hrvatska akademija
znanosti i umjetnosti
Kabinet grafike

Zagreb, lipanj – srpanj, 2008.

Gliptoteka HAZU
Medvedgradska 2

Kabinet grafike HAZU
Strossmayerov trg 12

Studio Kabineta grafike HAZU
Hebrangova 1

Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85

ORGANIZACIJA

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Kabinet grafike

Zagreb, Hebrangova 1
Tel./fax.: 01 4922374
E-mail: kabgraf@hazu.hr
www.kabinet-grafike.hazu.hr

Koordinacija
4. hrvatskog trijenala crteža

mr. sc. Slavica Marković

konceptcija i izbor autora
4. hrvatskog trijenala crteža

Margarita Sveštarov Šimat, muzejska savjetnica
Ružica Pepelko, kustosica

Likovni postav

Ružica Pepelko
Vesna Kedmenec Križić

Izbor autora i likovni postav
izložbe starih majstora

Margarita Sveštarov Šimat

Životopisi umjetnika i kataloška obrada

Ružica Pepelko
Vesna Kedmenec Križić
Uršula Bešlić

Administrativni poslovi

Tanja Lisec

Tehnička služba

Stanislav Novak

Izložbeni prostori

Gliptoteka HAZU, Medvedgradska 2
Kabinet grafike HAZU, Strossmayerov trg 12
Studio Kabineta grafike HAZU, Hebrangova 1
Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85

ORGANIZACIJSKI ODBOR

predsjednica Trijenala

mr. sc. Slavica Marković, ravnateljica Kabineta grafike

Članovi:

akademik Ante Vulin
akademkinja Marija Ujević Galetović
akademik Igor Fisković
Heda Šlogar, Gradski ured za kulturu obrazovanje i šport
Eva Brunović, Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Margarita Sveštarov Šimat, muzejska savjetnica, Kabinet grafike

ODBOR ZA NAGRADE

akademkinja Marija Ujević Galetović
akademik Đuro Seder
mr. sc. Milica Maštrović, voditeljica Grafičke zbirke NSK
doc. Dalibor Jelavić, prodekan za upravu Akademije likovnih umjetnosti
Nataša Ivančević, v.d. ravnateljice MMSU Rijeka
mr. sc. Slavica Marković, ravnateljica Kabineta grafike

4. hrvatski trijenale crteža

str. 6	Predsjednica Trijenala mr. sc. Slavica Marković Četiri desetljeća poslije Od poziva autorima do interaktivnoga oblikovanja hrvatskoga trijenala crteža
str. 10	Margarita Sveštarov Šimat i Ružica Pepelko Polja i identiteti suvremenog crteža
str. 12	Katalog izlagača/4. HTC
str. 70	Margarita Sveštarov Šimat Dita pensosa — misaoni prsti starih majstora
str. 72	Katalog crteža iz Zbirke starih majstora KG HAZU
str. 80	Tajana Vrhovec Škalamera Risaona — novi crtački poligon na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu

Četiri
desetljeća
poslije

od poziva
autorima do
interaktivnoga
oblikovanja
hrvatskoga
trijenala
crteža

HRVATSKI TRIJENALE CRTEŽA središnja je manifestacija Kabineta grafike, koja će ove godine dominirati cjelogodišnjim izložbenim programom. Takav nam je odnos nametnula aktualna tema crteža, koji je u našoj instituciji na različite načine analiziran i prezentiran tijekom posljednja četiri desetljeća. Od proljeća 1968. godine, kada je ravnateljica Kabineta grafike, muzejska savjetnica Renata Gotthardi-Škiljan, pokrenula 1. zagrebačku izložbu jugoslavenskoga crteža (kao odgovor Somborskom trijenalu crteža), do proljeća 1996. godine prezentirano je četrnaest bijenalnih izložbi i tri hrvatska trijenala crteža.

I dok su sve bijenalne manifestacije zasnovane isključivo na jezgri pozvanih i posredovanjem žirija odabranih autora, Hrvatski trijenale crteža, kreće s drukčijom koncepcijom. Ukazuje se na raspon vrijednosti crteža i razmicanje granica među likovnim disciplinama, a otvaraju se i komparativne mogućnosti analiziranja. Uvedene su dionice sučeljavanja i problemske dionice, koje su apostrofirale osobite pojedince, a kao prethodnice središnje manifestacije, organizirane su samostalne izložbe dobitnika Premije Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. No, središnjom dionicom pozvanih i odabranih autora, zadržava se revijalni karakter manifestacije.

4. hrvatski trijenale crteža nakon propuštenoga termina i vremenskoga odmaka, predstavlja sljedeći pomak u koncepciji.

Značajna je promjena kustoski izbor, koji isključuje dionice pozvanih i odabranih autora. Interaktivni kreativni odnos između umjetnika i kustosa selektora pokazat će vrijednosti crteža, koji je tijekom četiri desetljeća izborio ravnopravni status među likovnim disciplinama. Apostrofira se snažan kvalitativan zamah na polju hrvatskoga crteža i značajni otkloni u mediju izazvani multimedijским bumom, čije ćemo tumačenje pročitati na stranicama koje slijede.

Manifestaciju pratimo kroz pet komplementarnih dionica.

Prethodnica Trijenala bila je samostalna izložba crteža i akvarela Nikole Reiserera. Kroz portrete i aktove ukazala je na slikarsku dimenziju njegova crteža i impozantan raspon crtačkih vrijednosti koje sežu od linearnih, poetskih kompozicija, do crteža rastopljenih u tekućini akvarela.

Prateća izložba Trijenala pripada Josipu Diminiću, dobitniku Premije Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, na 3. hrvatskom trijenalu crteža. Na izložbi ističemo kiparsku vrijednost crteža kroz nepoznati, neizlagani ciklus koji anticipira autorov kiparski opus.

Središnjica trijenala interaktivna je kustoska selekcija muzejske savjetnice Margarite Sveštarov Šimat i kustosice Ružice Pepelko. Ta dionica obuhvaća pedesetipet izabranih suvremenih hrvatskih autora, čija su djela predstavljena u Gliptoteci i u Studiju Kabineta grafike. U sklopu središnje manifestacije, na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, (u povodu 100. obljetnice njezina osnutka) održava se izložba studentskih crteža kojom želimo pokazati aktualni oblik edukacije u primarnome mediju, na istaknutoj obrazovnoj instituciji. Tijekom proteklih desetljeća upravo su na toj akademiji obrazovane generacije današnjih umjetnika, koji kvalitativno mijenjaju pozornicu hrvatskoga crteža. Kao kontrapunkt tome događaju i kao *poticaj za razlikovanje*, u Gliptoteci predstavljamo desetak do danas neizlaganih crteža, nepoznatih starih talijanskih majstora iz našega fundusa. Taj je izbor okosnica Trijenala i prethodnica izložbi *Crteža iz Stare zbirke Kabineta grafike*, koju ćemo otvoriti krajem godine u Kabinetu grafike i time zaključiti temu, pokrenutu u povodu 4. hrvatskog trijenala crteža.

Predsjednica Trijenala

mr. sc. Slavica Marković,
ravnateljica Kabineta grafike

Polja i identiteti suvremenog crteža

*Crtež je ogoljelost vidljivog:
potpuno se nudi gledanju,
a istovremeno se suzdržava
ne bi li naznačio da posjeduje i
nešto ispod, neku unutrašnjost.
Crtež se dotiče kao stvar,
a promatra kao tijelo...*

*Crtež odašilje želju
a ne artikulira smisao,
on je zavodnik...*

Bernard Noël, 1974.

IMAJUĆI NA UMU DEFINICIJE po kojima je crtež temeljna disciplina svakog ulaska u jezik likovnosti, tražili smo crtež koji kroz trag, obris, granicu, znak, misao, poruku, pismo, propituje svoju pojavnost, svoju osjetilnost i svoju imaginaciju. Tražeći ga u metafori instrumenta u čijim se frekvencijama ogledaju recentna zbivanja u polju likovnog jezika, nastojali smo ga izdvojiti u higijeni tvorbenih pojmova, ne samo na mjestima gdje ga raspoznamo u tradicionalnom tehničkom mediju, već u svim zadanostima prevage suvremenih medija.

Raspon osobnih poetika na početku nesaglediv, na kraju je zatvorio krug, na čijim se polovima gotovo kao metafora iščitava jedan crtački abecedarij, koji izvan generacijskih razlikovanja seže od Lovre Artukovića do Gorkija Žuvele, u razgrtanju lika nemira (Artuković) do crtačkog tkiva, koje sve prekriva pulsirajući fiziologijom disanja i crtanja (Žuvela). U njegovu smo središtu pronašli zamršena klupka automatskih oslobađajućih rukopisnih ispisa Zlatka Kesera, a na obodu koji opasuje te nemire nalazimo Petra Grimanijsa, koji crtež zaogrće mitom i ritualom, a arhaični medij mrkog ugljena ugrađuje u imaginativnu potku svoje video projekcije lova na europskog bizona. Svi oni u crtežu sadrže način vizualnog poimanja, gledanja i način kodiranja vlastita izraza.

U vremenu virtualizacije umjetnosti, koja je iskliznula u sve medije prijenosa i gdje je teško izvesti osobne kodove i frekvencije izvan intermedijalnih preplitanja poruka i komentara, crtež se nalazi u jednoj novoj velikoj žudnji okreta prema slici, poznatoj pod Boehmovim terminom *iconic turn*. Označava i signalizira povratak jeziku, znaku, značenjima i izrazu, i nigdje kao u njemu ne postoji veća blizina osobnog koda i aure. U tezi da je crtež jedina nepromjenjiva konstanta, koja je ugrađena u dubini vizualnog poimanja i vizualnog jezika, danas nailazimo na široka polja umjetničkih djelovanja u kojima crtež preplavljuje i postaje medij intenzivne autopoetizacije i autografizma, koji seže u stvaranje osobnih ikonika i znakovnih sustava, projekcija psihizama i orfičkih konstrukcija.

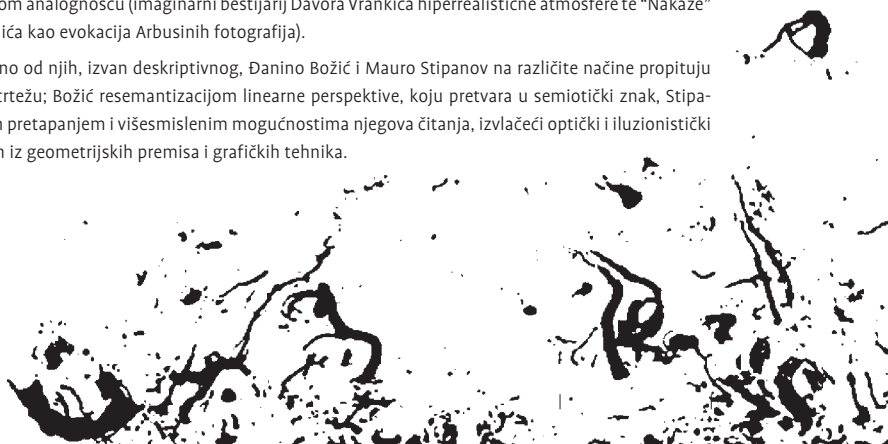
U ovome trenutku crtež nalazimo polariziran na onaj koji nastaje u polju duktusa i s njegovim nemirima i vještinama, koje ne zadiru od mimetičkog i iluzionističkog te na onaj koji preveden u druge medije ima funkciju projekcija, propitivanja vlastitih granica i osvajanja novih polja tumačenja.

U prostoru crteža, koji u svojoj potki ima ugrađen autorov osobni kôd i proživljaj, nalazimo čistoću geste Mirte Diminić, nježnost manire i komponentu prolaznosti doživljaja u crtežu Ane Vivode, kodiranu mantru jasne šikanje, hermetičnost, zadatost i "samoograničavanje" Ive Gobić Vitolović, snažno grafitno duktusno *ispiranje* Celestine Vičević i lirska dramatičnu tonalnost Plamene Šarlij.

U arealima ispreplitanja stvarnog i imaginarnog javlja se memorijska empatija Tine Gverović, intimistički dnevnički i crtački herbarij Damira Stojnića, začudni krajobrazi posvojene mitologije velikih izvora i retorike Matka Vekića i Tomislava Buntaka te zaigrani imaginarij Josipa Zankija. Podvojenosti manire crtanja u ilustrativnom i intuitivnom, Jelena Kovačević nalazi se podjednako u kontroliranom i podsvjesnom prostoru crteža. To isto polje širi Mejra Mujičić u svojim individualnim mitologijama duhovnih mentora (Beuys, Warhol, Bourgeois...) i vlastitih fetiša. Nasuprot tome, podsvjesni tijek crteža kod Anabel Zanze sažet je u obrisnim/šifriranim sugestijama stvarnih predmeta, a Alma Božanić Čače, ne kloneći se lapidarnih crteža iznimne crtačke vještine, donosi minijaturne dnevničke zapise svakodnevice kadrirajući ih poput filmskih sekvenci animirane memorije.

Posebnu grupu čine crteži *freakovske* ikonike koji u svojoj mimetičkoj tehnici gotovo zbuduju svojom fotografskom analognošću (imaginarni bestijarij Davora Vrankića hiperrealistične atmosfere te "Nakaze" Mirona Milića kao evokacija Arbusinih fotografija).

Dijametralno od njih, izvan deskriptivnog, Đanino Božić i Mauro Stipanov na različite načine propituju prostor u crtežu; Božić resemantizacijom linearne perspektive, koju pretvara u semiotički znak, Stipanov mekim pretapanjem i višesmislenim mogućnostima njegova čitanja, izvlačeći optički i iluzionistički maksimum iz geometrijskih premisa i grafičkih tehnika.

Modularno razmišljanje i higijena forme Nine Ivančić može se sučeliti s egzorcističkim načinom tretiranja velike površine papira Zdravka Milića i s podsvjesnim arhivom repetiranih znakova i reciklirane likovne materičnosti Viktora Daldona.

U poljima memorije, David Maljković, preplitanjem crtanja i kolažiranja kompilira osobni zbir zapisa, fotografija i slika iz zajedničkih toposa, prenoseći poetiku modernizma u prezent jedne evokativne retorike. Nasuprot segmentiranim izrezima, Tomislav Čeranić, ultimativnom rukopisnom manirom stvara "cjelovitost" izvan gravitacije, "gradeći" arhitekturu kompilirane memorije.

Intervenirajući crtežom na razglednicama Zagreba, Lina Rica reinterpretira "djeliče dosadnih razglednica" (Jacobs Steven) dajući novi sadržaj pojmovniku urbanosti i svakodnevice. U maniri intervencije na crtežu Domagoj Sušac stvara novi kontekst sadržaja atlasa anatomije, istovremeno šokirajući i zabavljajući svojim komentarom (*nice price*).

Premda se na Trijenalu izdvaja grupa crtača na zidovima (u prostoru Studija Kabineta grafike), riječ je o istoj poetici tretiranja crtačke podloge, koja svojim dimenzijama postaje poligon za ekspandiranje ili negiranje prostornih limita. Pretvaranje zida u prostor imaginacije Tomislava Buntaka i Petra Grimanija, otvaranje stropa (neba) i posvajanje baroknih toposa u autoreferencijalnim ugljenim *bozzetima* Tanje Tintor Keller te obližnji urbani isječak eksterijera koji Ines Matijević prenosi na zidnu plohu pod Albertijevim aksiomom "sve stvari mjerimo pogledom ..."

Dubravka Rakoci, Damir Sokić i Igor Eškinja na različite načine "crtački" resemantiziraju tvarnost i granice zida. Rakoci ga pretvara u horizontalne *loyere* uzoraka tapeta kojim ga potpuno prekriva negirajući njegovu tvarnost, Sokić ga reaffirmira u prašinastom pigmentu crteža uslojene ciglene strukture, dok ga Eškinja minimalističkom intervencijom u linearnoj perspektivi prvo iluzionistički otvara, a u ikoničkom čitanju znaka (*private property*) zatvara.

Sonja Briski Uzelac, u gotovo naravnim veličinama repetitivnih nizova lukova, u punom radijusu geste, stvara znak sublimne plošnosti u efektu negativa, i poziva na ulazak promatrača u dubinski protežan prostor. Isti motorički modus, u jednakim omjerima, ali u robotičkoj repeticiji, vidljiv je u programiranom crtežu Duje Jurića ("čovjek-stroj"), koji (auto)ironijski upućuje na bliskost s uzorkom *device arta* stroja za crtanje Dubravka Kuhte i "mašine" za izradu crteža Alema Korkuta.

Prostorni crteži, koji u potki uključuju doživljaj prirode, donose instalacije poznate transparentnosti i fragilnosti Ane Kadoić i Mirjane Vodopije, kojima se pridružuje asketska estetika Ivane Franke i Vesne Pokas (koja tu estetiku pak proširuje i u *site specific* projektu u vanjskom prostoru). Kao i Ana Kadoić, tako i Viktor Popović, kao zaslon svojemu crtežu koristi svijetli prozorski otvor, koji preslojava linearnim crtežom horizontalnih aplikacija koje podešavaju i stupnjuju ulazak svjetla. Kemijsko tretiranje tekstila kao prosede Silvija Vujičića podrazumijeva nestanak materije i pojavu strukturalnih crtačkih potki.

Prostorni crteži od žice Ines Krsić, fragmenti su rekonstrukcije osobnog okoliša općih znakova i stereotipa, prisutni i u ironičnim radovima Vedrana Perkova, koji opći model standardizira u triviju serijalizirane i komercijalizirane svakodnevice. U tom rodu, Robert Šimrak generira crtež velikog formata kroz digitalni medij u složenu crtačku strukturu koja funkcionira po sistemu umnažanja kodova.

Fenomen mapiranja i posvajanja izložbenog prostora kod Maje Marković i Ive Vraneković događa se na dva različita načina; kod prve kroz projekciju urbanog tlocrta i karata kao *locusa* moderniteta (G. Simmel), kod druge kroz spontani prosede imaginativne invazije predmeta kao svojevrsni materijalni 3D odraz crteža na zidu.

Gotovo amblematično, dižu se slojevi memorije preparirane (u dojmu gotovo organske) papirne podloge Nadije Mustapić, koja u svom simulakrumu sadrži i obrise idealnog Vitruvijevog čovjeka i destruktivnost suvremenog svijeta.

Zasebna grupa autorskih projekata u digitalnom mediju na različite načine performira crtačke poetike i crtačke procese: u dokumentarističkom video zapisu nastanka crteža Hame Čavrka, poetičnoj *kentridgeovskoj* animaciji Marija Čaušića i ludičkim slučajnostima na proizvedenim crtežima iz crtačkog stroja Alema Korkuta te u širenju polja protezanja crteža u radovima Luke Duplančića, koji sučeljava virtualni i stvarni crtež, interaktivni medij weba i izložbeni prostor, objedinjujući projekt pod nazivnikom "sagledavanja".

I na kraju, među svim tim poetskim arealima crteža pojavljuje se i suptilno olikovljeno tumačenje crteža Lorena Živkovića Kuljiša koji promišljenim poigravanjem naznakama vidljivog (oblak, horizont), na arheimovskim premisama (kontura, silueta), nudi vizualnu definiciju crteža!

Ovom sažetom navigacijom kroz topose 4. hrvatskog trijenala crteža željeli smo dati smjernice mogućih čitanja medija crteža, koji se vratio u jednom manifestnom obliku u sve pore likovnosti. Detektiran je, ne samo na hrvatskoj, već i na svjetskoj umjetničkoj sceni. No, moramo reći kako nije samo riječ o prisustvu medija kao zadanoj premisi, već i o novoj senzibilizaciji i promatrača i crtača. Riječ je o novim naklonostima prema otvorenom misaono/senzornom prosedeu crteža, o njegovom novom afirmiranju kroz proširene razmjere, ali i ponovnoj senzibilizaciji prema temeljnim tehnikama s jedne strane i širokim interpretacijskim poljima s druge. Kao posebni doprinos selektorskim tumačenjima, nalazimo medij *statementa* (umjetnikova osvrta na vlastito izloženo djelo) kao referenciju koja proširuje recepciju crteža iz umjetnikova pogleda.

Margarita Sveštarov Šimat &
Ružica Pepelko

Akademski slikar i grafičar
(Zagreb, 1959.),
diplomirao na Grafičkom odjelu
zagrebačke Akademije likovnih
umjetnosti (prof. Ante Kuduk).

BIO

Živi i djeluje u Berlinu.

nagrade:

1988. Nagrada 7 sekretara SKOJ-a
za likovnu umjetnost;

2001. Nagrada HDLU-a
za najbolju izložbu, Zagreb.

Crtajući ugljenom i istovremeno pušeći,
mora se paziti da štapić ugljena
ne završi u ustima, žar cigarete ne postane
sredstvo za crtanje ili još gore da žar cigarete
ne završi u ustima, a ugljen odložiš u pepeljaru,
te ga tražiš slijedećih pola sata.

To se sve može desiti zato što je ugljen idealno
sredstvo za crtanje noći, a kad crtaš noć
radiš u mraku i onda je žar cigarete jedini
izvor svjetlosti, a svjetlo ti je ipak potrebno
da bi se mogao orijentirati na crtežu.

(L. Artuković)

NOĆ, 2007.

ugljen
1125 × 1494 mm
papir Fabriano 250 gr.
sign. nema

Profesorica likovne kulture i restauratorica (Split, 1977.), završila srednju školu za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu, a diplomirala 2001. na Likovnoj akademiji u Splitu.

BIO Živi i djeluje u Komiži i Splitu.

E balma@net.hr

Počela sam (intenzivnije) bilježiti crtežima kad sam osjetila zasićenje u atelijeru.

Gdjegod i kadgod, u borši sam imala blok i nekoliko flomastera. U pauzi, dok čekam, šetam ili putujem (trajektom), sav taj "prazan hod" sam ispunila crtajući. Opus je dnevnickog tipa, u njemu su moji intimni doživljaji i događaji, odraz mog načina života. Doba kad sam postala majka i nisam imala vremena intenzivno se baviti stvaranjem, tada je u pauzi dobro došlo bilježenje mojih novih uloga i doživljaja... potreba da ruka radi, "da se ne izgubi mot".

Sve crteže povezujemo kao svojevrsno pismo u sličicama (dnevnički zapisi), crtežom pojednostavljujem opis, crtežom najlakše mogu utažiti žed za stvaranjem, bilogdje i u kratkom vremenu. Zaboravljamo da crtežom počinje proces stvaranja, i time stvaramo vezu prema novom, tek započetom, radu. Crtom počinje dječje "šaranje" izražavanje na papiru. Crtež je važna karika vizualne umjetnosti, i ovim radom ga svrstavam na prvo mjesto.

Teško mi je sve ove crteže označiti zajedničkim nazivom, ali ću zaključiti i zaokružiti ih pod nazivom: *Četiri godišnja doba*.

(A. Božanić Čače)

ČETIRI GODIŠNJA DOBA, 2005. – 2007.

crni flomaster

papir crtaćeg bloka, print papir,

kaširano na drvene pločice

različitih dimenzija (pojedinačna

pločica cca. 40 × 40 mm);

promjenjive dimenzije rada

sign. nema

Kipar (Pula, 1961.), diplomirao 1986.
na riječkoj Pedagoškoj akademiji
(prof. Josip Diminić).

Bavi se slikarstvom, skulpturom,
instalacijama i ambijentima.

Živi i djeluje kao slobodan umjetnik
u Labincima i Novigradu.

BIO

nagrade (izbor):

- 1989. Otkupna nagrada,
Biennale mladih, Rijeka;
- 1990. Prva nagrada Grisija, Rovinj;
- 1993. Otkupna nagrada CONEX-a,
14. zagrebačka izložba crteža, Zagreb;
- 1993. Prva nagrada Grisija, Rovinj;
- 1996. Prva nagrada Grisija, Rovinj;
- 1997. Druga nagrada FAM 97
1. festival akvarela Hrvatske,
Split;
- 2001. Posebno priznanje žirija,
XV. međunarodna izložba crteža, Rijeka;
- 2002. Posebna nagrada Odbora za dodjelu nagrada,
3. hrvatski trijenale crteža, Zagreb;
- 2007. Godišnja nagrada HDLU Rijeka za crtež,
61. godišnja izložba Crtež — grafika.

*Ono što se ne može reći s malo riječi
ne može se reći ni s mnogo.*

(Kineska poslovice)

“1”, 2008.

grafit
1000 × 700 mm, papir Conqueror 300 gr.
sign. nema

“2”, 2008.

grafit
1000 × 700 mm, papir Conqueror 300 gr.
sign. nema

“3”, 2008.

grafit
1000 × 700 mm, papir Conqueror 300 gr.
sign. nema

HEKTAR III, 2004.

grafit na kaširanom papiru
na gipsanoj podlozi
830 × 1200 × 5 mm

HEKTAR IV, 2004.

grafit na kaširanom papiru
na gipsanoj podlozi
1090 × 815 × 5 mm

HEKTAR V, 2004.

grafit na kaširanom papiru
na gipsanoj podlozi
960 × 960 × 5 mm

Likovna umjetnica, teoretičarka umjetnosti i sveučilišna profesorica (Beograd, 1946.) diplomirala 1971. sociologiju na Filozofskom fakultetu u Beogradu, potom slikarstvo na Fakultetu likovnih umjetnosti 1976. (prof. Radenko Mišević), magistrirala 1978. povijest umjetnosti na beogradskom Filozofskom fakultetu te doktorirala 1984. iz teorije umjetnosti na Univerzitetu umjetnosti u Beogradu.

Predaje teoriju umjetnosti i umjetnost 20. stoljeća na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

BIO

E

sonja.briski@gmail.com

nagrade:

- 2001. Nagrada 26. salona mladih za teorijska ostvarenja, HDLU, Zagreb;
- 2007. II. nagrada za autorstvo teksta za projekt Kalendar Atlantik "Pozitiv, negativ", Muzej Vojvodine, Novi Sad

Kada sam prvi put spomenula Zvonimiru Lončariću moje tadašnje višegodišnje opsesivno bavljenje temom luka i konstantno i uporno iscrtavanje i ponavljanje polukružnih gesti na rolama papira u trošnim materijalima, ugljenu i kredi, neobično me pažljivo slušao. Slušao je na svoj karakteristični način, bez puno komentara i s blagim jedva vidljivim smješkom, moju priču o Branku Fučiću i njegovoj interpretaciji lukova na odbačenom kamenu iz Mondseea kao portallima Nebeskog Jeruzalema ("Od istoka troja vrata, od sjevera troja vrata, od juga troja vrata, od zapada troja vrata"). Osobito je pažljivo slušao moje objašnjavanje forme "koja spaja dvije točke, a oslobađa i uzdiže središte", ali i naših nesavršenih gesti koje uvijek iznova na različite i baš nikad iste načine, a posebno kada se u teškim vremenima ubrzano i grčevito opsesivno ponavljaju, nikako ne mogu doseći savršenost jednostavnosti i jasnoću njene ideje.

"Bum ti nekaj napravil". I doista nakon nekog vremena na isti usputni način je spomenuo: "Napravil sam ti jedan cirklištangl". To je bila jedna posebno za mene napravljena naprava za postizanje pravilnosti i savršenstva forme, a zapravo za zaštitu od mučne, egzistencijalnim grčem i nesigurnošću vođene ili tek mehanički rukom nesvjesno odmicanje i slučajnošću u krivuljama poticane geste. Uostalom, to uopće nije bila naprava, nego čista skulptura kipara Zvonimira Ribe Lončarića, koja je kao i sve njegove skulpture i cijela njegova umjetnost prepuna profinjenog humora iza kojega ostaje zaklonjena nevjerovatna toplina prijateljske geste. I kada danas ponovno pažljivo pogledam portale koji su nastali savršeno opušteni uz pomoć Ribinog "cirklištangla", ni malo ne dvojim da ako igdje doista postoje rajska vrata, onda je Zvonimir Lončarić kroz njih prošao.

(S. Briski Uzelac)

LUKOVI ZA RIBU, 1996. — 2008.

kreda, "cirklištangl" Zvonimira Lončarića Ribe
1353 × 3780 mm, fotokarton
sign. nema

LUKOVI ZA RIBU, 1996. — 2008.

kreda, "cirklištangl" Zvonimira Lončarića Ribe
1355 × 1725 mm, fotokarton
sign. nema

Profesor likovne kulture i slikar (Zagreb, 1971.), diplomirao 1997. slikarstvo na Nastavničkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

Godine 2005. sudjelovao u rezidencijalnom programu s izložbom P. S. 1 New York. Ravnatelj Centra za kulturu Maksimir.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E ravnatelj@ccki-m.com

nagrade:

- 1994. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 1996. Nagrada XXIV. Salona mladih, Zagreb;
- 1997. Nagrada Zagrebačke banke, Zagreb;
- 2005. Nagrada hrvatske sekcije AICA (međunarodne udruge likovnih kritičara) na 39. Zagrebačkom salonu, Zagreb.

Susret ljudi i mitoloških bića te Spasitelja svijeta u obliku Isusa Krista kao dječaka na ramenima sv. Kristofora daje sliku susreta čovjeka s različitostu svijeta i mistikom tjelesnog života s pogledom na život koji se nastavlja u novom obliku nevezan na ograničenja ovozemaljske stvarnosti. Linearan crtež opisuje čitav taj događaj naslanjajući se na europsku tradiciju figurativnog prikaza svijeta koji je širi nego što ljudi često zamišljaju. Arkadijsko-utopijski ugođaj stvara osjećaj harmonije, ugođe i sagledavanja lijepe strane življenja koja je uvijek prisutna kao i sve ono što nas plaši i čini nemirnim.

Ikonografski prikaz naslanja se na mješavinu kršćansko-antičke tradicije.

(T. Buntak)

**DIJETE ISUS I SV. KRISTOFOR
I NJIHOVA TROČLANA DRUŽBA
NA PUTU SVOG HODOČAŠĆA
SUSREĆU SFINGE U ŠUMI, 2008.**

zlatni i srebrni marker na zidu
promjenjive dimenzije rada

Akademski slikar i grafičar
(Osijek, 1972.), diplomirao 2001.
grafičko slikarstvo na Akademiji
likovnih umjetnosti u Zagrebu
(prof. Ante Kuduz).

Od 2007. pohađa doktorski studij
na ALU u Zagrebu.

Radi kao asistent na Umjetničkoj
akademiji u Osijeku.

BIO

E

mcausic@yahoo.com

nagrade:

- 2000. Druga nagrada na
IVth Student International Biennale,
Skopje;
- 2000. Rektorova nagrada,
Sveučilište u Zagrebu;
- 2004. Ex Aequo,
19. Slavonski biennale,
Osijek;
- 2007. Nagrada UNICA na
Festivalu jednogminutnog filma,
Požega

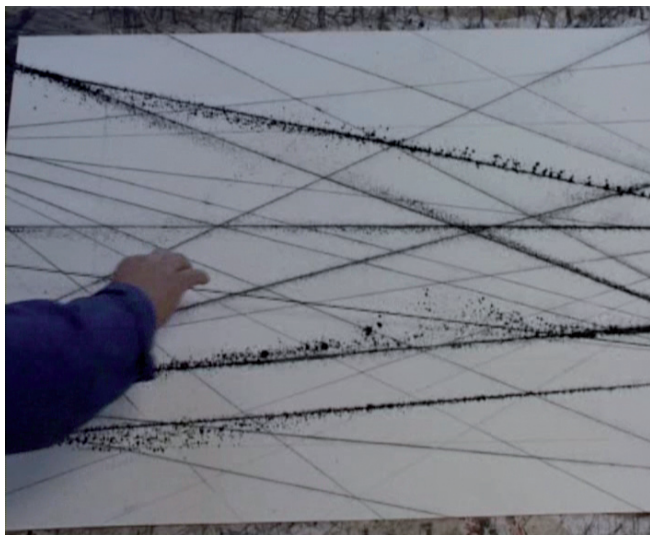
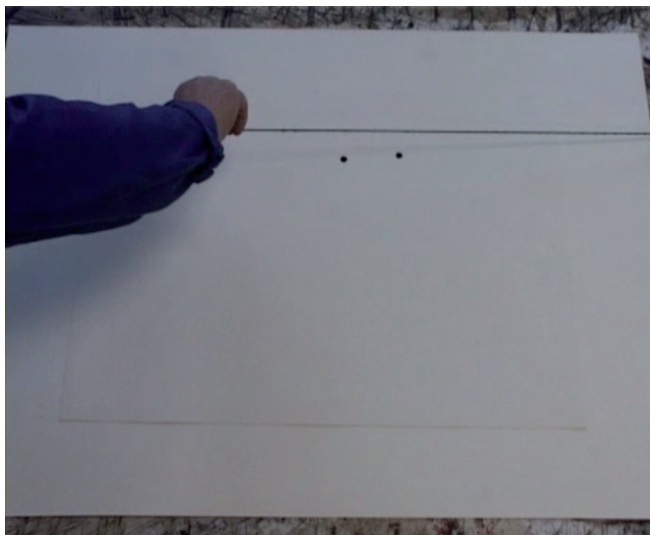
Poticaj za realizaciju rada krenula je iz
kratkog dokumentarnog snimka rušenja
drveća u parku koji se nalazi u središtu
grada. Rad je izravna reakcija na okolinu
u kojoj živim i njime pokušavam otvoriti
neka pitanja. Jedno od njih je pitanje
urbanizacije koje u nekim slučajevima,
poput ovog, znači betonizaciju okoliša.
Osnovna mi je misao vodilja bila da to
treba biti svojevrsan spomenik Drvetu.
U formalnom smislu film je zapravo kolaž
sastavljen od manipuliranja crtežom
načinjenim na papiru, te traženja asocija-
cija na crteže drveta (u dlanu, na uličnim
pločnicima i sl.). Aplicirao sam crteže na
ulične zidove što je kasnije povezano u
animaciju, intervenirao u reljef zida od
čega je na kraju također složena ("rough")
animacija... Jednoličan i monoton ritam
kao podloga filmu simbolizira prolaznost
te dovodi gledatelja do samog kraja filma
odnosno snimke pada stabla.

(M. Čaušić)

IZGUBLJENO, 2006.

video animacija
trajanje: 2'4"

Akademski kipar i grafičar (Sarajevo, 1950.), diplomirao 1977. na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. Suradnik Majstorske radionice prof. A. Augustinčića i prof. I. Sabolića (1977. – 1981.). Godine 2007. magistrirao grafiku na Akademiji za likovnu umjetnost u Ljubljani (prof. B. Suhy).
Živi i djeluje u Zagrebu.

BIO

nagrade:

- 1973. Nagrada za skulpturu na Prvom salonu mladih BiH, Sarajevo;
- 1984. Otkupna nagrada RSIZ-a kulture Hrvatske na 13. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike, Zagreb;
- 1989. Otkupna nagrada RSIZ-a kulture Hrvatske na 12. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža, Zagreb;
- 1989. Nagrada na 5. grafičkom bijenalu, Varna;
- 1992. Otkupna nagrada MTG-a na 17. zagrebačkoj izložbi grafike, Zagreb;
- 1996. Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobite zasluge u kulturi;
- 2001. The 5th International Graphic Art Annual, Stockholm;
- 2002. The 6th International Graphic Art Annual, Stockholm;
- 2005. Počasna nagrada Artoteque's Art Now, London;
- 2006. Nagrada Kabineta grafike HAZU, 4. hrvatski trijenale grafike, Zagreb

Početak video-filma je bijeli prostor — prostor beskonačnosti — na kojem se pojavljuje crna linija. Ona dijeli prostor na dva dijela te se ponavljanjem ili dodavanjem novih crnih linija događa beskonačno dijeljenje bijelog prostora. Linije dolaze iz istog pravca te ritmično dijele prostor, stvarajući virtualnu dubinu. Superponiranjem ploha papira, stvaram u crtežu novu situaciju gdje sredina ima novi prostor, bijeli i nevini, a rubovi gušću strukturu. Ponavljanjem se dobiva prostor zasićen linijama i novim vizurama beskonačnog prostora. Linije dobivene napinjanjem konopa i padanjem kaplji tuša na papir, stvaraju oko sebe izmaglicu točkaste strukturalnosti. Odapinjanje konopca čuje se kao energičan udarac biča, nakon kojega nastupa tišina, dok se u pozadini čuje smijeh djece... te ponovno udarac konopa. U posljednjem kadru opet prazan bijeli papir kao naznaka, da će taj bijeli prostor ponovno biti poremećen novim ponavljanjem linija.

(H. Čavrk)

CARTA INCOGNITA
LINEA REDIVIVA, 2008.

video animacija
trajanje: 40'

Povjesničar umjetnosti i likovni umjetnik (Šibenik, 1961.), diplomirao povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu.

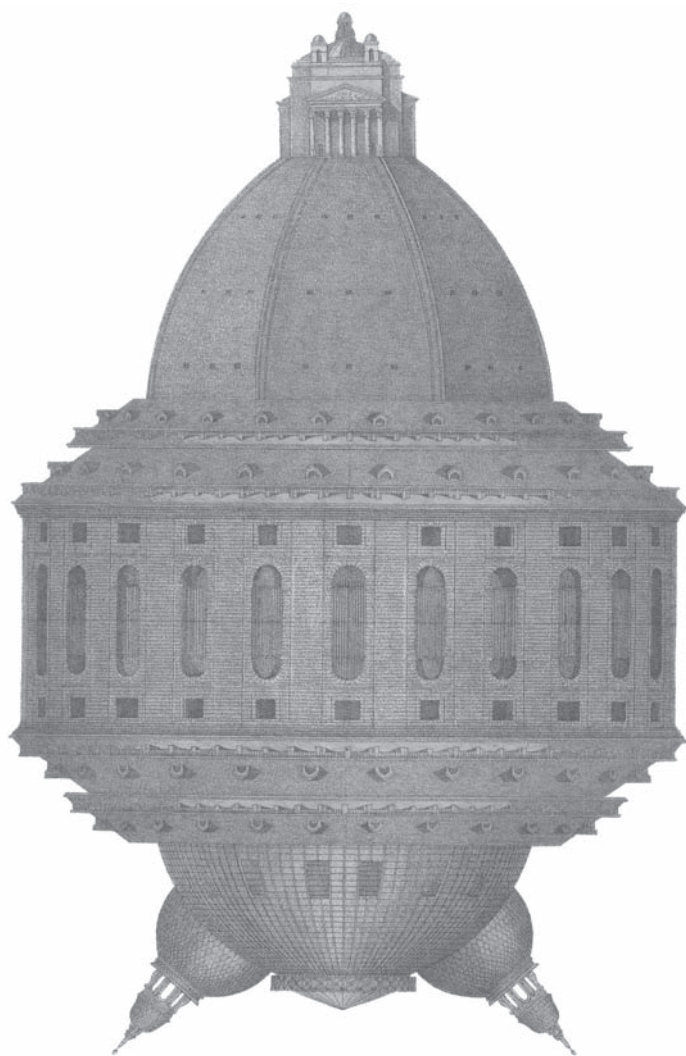
BIO Živi i djeluje u Šibeniku.

nagrade:

- 1987. Otkupna nagrada Sveučilišne i nacionalne knjižnice na XIX. zagrebačkom salonu mladih, Zagreb;
- 1989. Nagrada za crtež XXI. zagrebačkog salona mladih, Zagreb;
- 1990. Nagrada Slobodne Dalmacije za mlade likovne stvaraocce, Split;
- 1999. Nagrada Gradskog ureda za kulturu na II. hrvatskom trijenalu crteža, Zagreb

“Čeranićeve građevine ne mogu se prepoznati, one nemaju svoje mjesto i kruže u prostoru kao neidentificirani leteći objekti. Čeranić umnožava i zrcalno projicira sićušne elemente svojega crteža, na taj način tvoreći nešto što sliči na mandalu ili planete izrađene kao građevine i puštene u orbitu. Podsjećaju i na svijet znanstvene fantastike, ali upotrebom perspektive, i na renesansu. Ponekad, prikazane u svojim presjecima, ovi labirinti koji nalikuju na snove izazivaju klaustrofobični efekt: jer nije se moguće kretati kroz te građevine, nema dovoljno prostora i nema načina za ući ili izaći. Premda izrađeni veoma detaljno, crteži predstavljaju potpuno nemoguće oblike i prostore. Umjesto da budu prijedlozi za građevine, oni su fantastični i maštoviti, dovoljni i osobiti sami po sebi. Samodostatni i bez jasne orijentacije onoga što je gore i onoga što je dolje tvore svoju jedinstvenu stabilnost i osjećaj za prostor. Ovi crteži nalaze svoj smisao u prošlosti, umjesto suvremenim prostorima. Iz bližeg pogleda na njih postaje očito kako crteži kombiniraju neuskладive elemente iz povijesnih razdoblja arhitekture”.

(Catherine Carl, The Drawing Center, New York)

STAR CITY /FIG. III/, 2002.

olovka, 1000 × 700 mm, papir

sign. d. d. olovkom:

TOMISLAV ČERANIĆ, 2002.; d. l.: STAR CITY/FIG.III/

STAR CITY /FIG. XIV/, 2004.

olovka, 1000 × 700 mm, papir

sign. d. d. olovkom:

TOMISLAV ČERANIĆ, 2004.; d. l.: STAR CITY/FIG.XIV/

STAR CITY /FIG. XX/, 2006.

olovka, 1000 × 700 mm, papir

sign. d. d. olovkom:

TOMISLAV ČERANIĆ, 2006.; d. l.: STAR CITY/FIG.XX/

Akademski slikar (Dubrovnik, 1972.),
diplomirao 2001. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Eugen Kokot).

Kao samostalni umjetnik
živi i djeluje u Dubrovniku.

BIO

E

vdaldon@yahoo.com

nagrade:

- 2001. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 2003. Nagrada Zagrebačke banke, Zagreb;
- 2004. Nagrada HT Mobile, Zagreb

Pokušavam nešto napisati, ali sve
što bih napisao, kao da proždire
smisao slike. Sve sam na kraju izbrisao,
najiskrenije ostaje Saturn — kao loš utjecaj
i prsten — kao nešto što veže.

Rad Summer Job nastao je za vrijeme
jedne nesnosne ljetne vrućine, na kartonu,
nađenom na otpadu papira.

(V. Daldon)

SATURNOV PRSTEN, 2005.

print u boji, kolaž, ulje,
sprej i letraset na platnu
1350 × 1000 mm, platno
sign. nema

SUMMER JOB, 2005.

akril, ulje, sprej i ljepljiva traka
na ambalažnom kartonu
1035 × 1400 mm, karton
sign. nema

Akadska slikarica (Pula, 1968.),
diplomirala 1991. na Akademiji
likovnih umjetnosti u Zagrebu
(prof. Zlatko Kauzlarić-Atač).

Uz slikarstvo, bavi se grafikom i dizajnom.

BIO Živi i djeluje u Labinu.

E info@artstudiomd.com

nagrade:

- 1993. Nagrada Matice hrvatske
mladom umjetniku,
Novi labinski likovni susreti,
Labin;
- 1998. Otkupna nagrada za fundus
Gradske galerije Labin,
2. labinski uzlet likovnosti,
Labin;
- 2002. Nagrada za slikarstvo,
XVII Premio Italia per le arti visive,
Firenca;
- 2003. Nagrada za slikarstvo — Premio Abstracta,
Galerija Art Point Black,
Firenca;
- 2007. Otkupna nagrada Galerije
Vjekoslav Karas Karlovac,
4. hrvatski trijenale akvarela,
Slavonski Brod;
- 2007. II. nagrada "Fiorino d'argento"
za slikarstvo,
XXV. Premio Firenze

Crtež je čista snaga koncentracije.
Brzina hvatanja tijeka misli, pretapanje u trag.
Konstantno kretanje.

Bezbroj poteza, mrljanja, brisanja čine
naše pokrete lakšim, mekšim, točnijim.

Ponekad postizemo točku mira. Sve je tu.

Ali nakratko, jer novo pulsiranje, nemir i
čista snaga odvođe nas dalje.

Crtež je delikatna konstantna promjena u nama.
Vježbanje discipline koncentracije
usklađivanja misli i traga.

Tijek.

Vremeplov.

(M. Diminić)

TAJ, 2008.

ugljen, pastel
704 × 1003 mm, papir Fabriano
sign. d. d. olovkom:
Mirta Diminić 2008.
d. sred.: *Taj*

TIHA, 2008.

ugljen, pastel
702 × 1000 mm, papir Fabriano
sign. d. d. olovkom:
Mirta Diminić 2008.
d. sred.: *Tiha*

Akademski slikar i grafičar (Split, 1975.),
diplomirao na Akademiji likovnih
umjetnosti Zagreb (prof. Ante Kuduk).

Art direktor u studiju za dizajn i
multimediju *Profesionalci+* u Splitu.

Živi i djeluje u Splitu.

BIO

E

info@profesionalci.hr

nagrade:

Diskografske nagrade
"PORIN" i "Zlatna kugla"
za najbolje likovno oblikovanje
omota, MAXON Universal — TBF

Rad se sastoji od web stranice prikazane
na LCD monitoru i 6 crteža-traka različitih dužina
koje se provlače kroz prostor.

Nudi se:

virtualno-stvarno, produkcija-reprodukcija,
iluzija visine i širine, dubina i promjena mjesta
u prostoru sagledavanja te kombiniranje mjesta
crteža i mjesta gledanja na crtež.

(Ne)mogućnost sagledavanja crteža,
potencira ideju/kreativni čin
promatranja-sagledavanja.

(L. Duplančić)

SAGLEDAVANJE, 2008.

olovka, tuš, izolir traka, flomaster,
kolaž, tinta, web stranica (html-frameset)

6 traka:

75 × 16200 mm,

75 × 11700 mm,

75 × 9000 mm,

75 × 10800 mm,

75 × 8640 mm,

75 × 17100 mm;

papir u roli za račune

Akademski slikar (Rijeka, 1975.),
diplomirao slikarstvo 2002. na
Accademia di belle arti u Veneciji
(prof. Carlo Di Raco).

Rezidencijalni boravci:

1999/02. Atelje Fondazione Bevilacqua la Masa,
Venecija; 2000. Berlin; 2004. ISCP-New York; 2006.
Triangle-France, Marseille; 2007. Kultur-Kontakt,
Beč. Asistent na Akademiji primijenjenih
umjetnosti u Rijeci. Živi i djeluje u Rijeci.

BIO

E

igoree@yahoo.co.uk

nagrade:

- 1998. Nagrada Cassa di Risparmio di Venezia,
82° collettiva, Fondazione Bevilacqua la Masa,
Venecija;
- 1999./2000. Nagrada Nuova Icona,
83° collettiva, Fondazione Bevilacqua la Masa,
Venecija;
- 2003. Godišnja nagrada HDLU-a Rijeke,
Galerija Kortil i Galerija Juraj Klovič,
Rijeka;
- 2004. Nagrada Radoslav Putar 04, u organizaciji SCCA
(Institut za suvremenu umjetnost), Zagreb,
Gliptoteka HAZU-a, Zagreb;
- 2006. Young Artist Award, Henkel-Kulturkontakt,
Beč, Austrija;
- 2007. T-HT nagrada, nagrada MSU-a,
Zagreb

Courtesy: Federico Luger Gallery

Instalacija *Privatno vlasništvo* (2005.)
izvedena je direktno na zidu galerije
dekorativnim zidnim tapetama kojima su
se koristili u ukrašavanju interijera uglavnom
u nekim prošlim desetljećima.

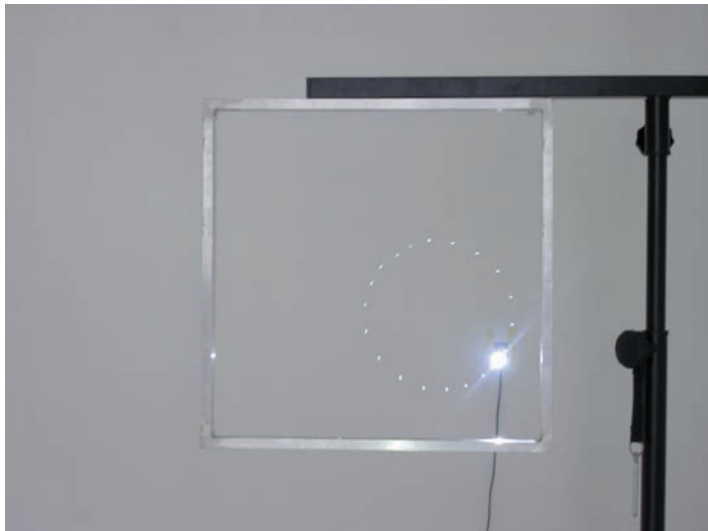
Materijal kao i sama referenca na interijer
zamijenjena je motivom metalnih barijera
karakterističnih za vanjske javne prostore.
Ne znamo namjenu tih barijera. Može biti
vezana uz zabavu, prosvjede ili nešto treće!

Crtež koji vidimo otvara prostor koji je
vidljiv i nedostupan u isto vrijeme
upravo zahvaljujući barijerama.

(I. Eškinja)

PRIVATNO VLASNIŠTVO, 2005.

instalacija, tapete na zidu
promjenjive dimenzije rada

Akadska slikarica i grafičarka (Zagreb, 1973.), diplomirala 1997. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

Godine 1998. studijski boravila u međunarodnoj umjetničkoj koloniji u Japanu te 2001./2002. u sklopu CCA Kitakyushu research program u Japanu. Predstavljala Hrvatsku na 52. venecijanskom bijenalu 2007.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

nagrade:

- 1996. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 1997. Nagrada Kabineta grafike HAZU na 1. hrvatskom trijenalu grafike, Zagreb;
- 1999. Posebno priznanje žirija na 2. hrvatskom trijenalu crteža, Zagreb;
- 2000. Nagrada Ministarstva kulture na 2. hrvatskom trijenalu grafike, Zagreb;
2000. Posebno priznanje žirija Break 21, Ljubljana;
- 2002. Godišnja nagrada HDLU-a mladom umjetniku, Zagreb;
- 2003. Plaketa Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na 3. hrvatskom trijenalu grafike, Zagreb

Apparent circle (2008.) sastoji se od jedne LED lampe i okvira sa strukturom od flaksa (cca. 1000 × 1000 mm), obješenog sa stropa na udaljenosti od 1 m od zida u normalno osvijetljenoj prostoriji na bijelom zidu.

Struktura točaka refleksije svjetlosti od materije koja nije vidljiva mijenja se s obzirom na brzinu kretanja i promjenu kuta gledanja promatrača.

(I. Franke)

APPARENT CIRCLE, 2008.

instalacija/
LED lampa, flaks, metalni okvir
1000 × 1000 × 1000 mm

Profesorica likovne kulture (Rijeka, 1973.), diplomirala 1995. na Odsjeku likovne kulture na Pedagoškom fakultetu u Rijeci (prof. Josip Butković). Od 2006. na poslijediplomskom studiju iz restauracije pri Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani.

Voditeljica Odjela za restauraciju i konzervaciju riječkog Državnog arhiva.

Živi i djeluje u Rijeci.

BIO

E

iva.gobic@pu.t-com.hr

Stručna usavršavanja:

- 1995. — 1996. London College of Printing and Distributive Trades;
- 2002. — 2004. Radni period u grafičkom ateljeu pri De Vrije Academie u Den Haagu;
- 2003. — 2004. Tečajevi ručnog knjigoveštva u De Leydsche Boeckbinder radionici, Leiden;
- 2001. — 2004. Restauracija papira i knjiga — Koninklijke Bibliotheek, Nationaal Archief u Den Haagu i restauratorska radionica HOOGRUIN Papierrestauratoren u Delftu.

U mom dosadašnjem umjetničkom radu jedna od konstanti je rad u serijama. Iza toga vjerojatno stoji i moja strepnja od pretjeranog zasićivanja površine papira, pa radije započinem novi crtež, ili njih nekoliko istovremeno. Druga konstanta jest moja tendencija nizanja i nabiranja srodnih elemenata i "znakova". Gledajući unazad, nisam posve sigurna je li to povezano s mojim bavljenjem grafikom ili ima neke druge korijene — nedavno sam otkrila svoje crteže iz dobi od 3 godine, gdje sam na "trgovačkom papiru" u pravokutnike upisivala krugove, točke i razne znakove koje sam potom ispunjavala bojom. Dio novih crteža, zapravo je nastao po sličnom principu, no novonastale serije imaju dvojaki karakter. Hermetičnost, zadatost i "samoograničavanje" uzorkom i ponavljanjem istovremeno postaju mogućnost slobode i negacije tog istog ograničenja. Greške, kako one slučajne tako i one kontrolirane, počinju biti likovni element.

(I. Gobić Vitolović)

BEZ NAZIVA, 2008.

olovka

841 × 596 mm, papir

sign. d. sred. olovkom: 2008 // Gobić

BEZ NAZIVA, 2008.

olovka

844 × 594 mm, papir

sign. d. sred. olovkom: 2008 // Gobić

BEZ NAZIVA, 2008.

ugljen

844 × 595 mm, crtači papir

sign. d. sred. olovkom: 2008 // Gobić

Likovni umjetnik (Split, 1971.)
studirao slikarstvo na *Accademia di belle arti*
u Firenci. Trenutno studira slikarstvo
na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Autor i pokretač nekoliko umjetničkih
projekata. Bavi se novinarstvom, videom,
animacijom, performanceom, instalacijama
i izlagačkom djelatnošću.

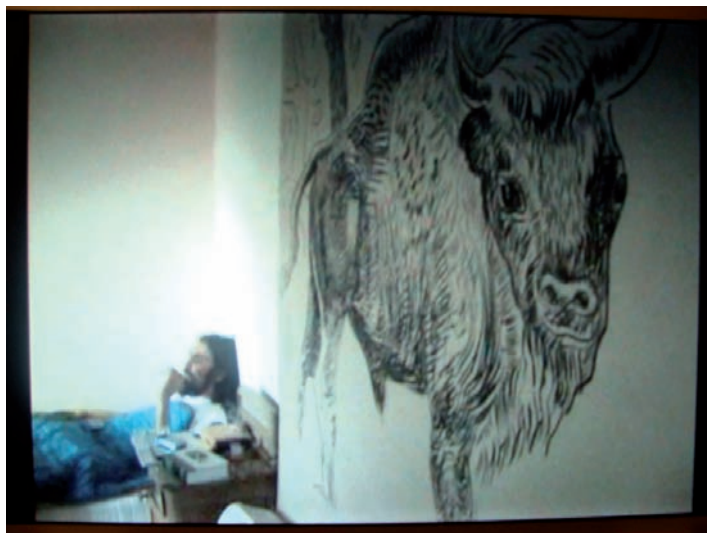
BIO

E

petargrimani@gmail.com

nagrade:

1988. Prva nagrada, Splitski salon mladih,
Split;
2005. II. nagrada za najbolji esej
Umjetnost kao prepoznavanje svijeta
(III. program HR; Zarez)

*"Di je? Di je taj bizon? Ovde negdi mora bit bizon!
Di je bizon moram nač bizona!"*

Slojevitu parabolu o opsesivnoj potrazi za europskim bizonom, veličanstvenim bićem koje je gotovo istrebljeno na golemom teritoriju Euro-Azije iskoristio sam između ostalog kao alegoriju o traženju majstora crtača. Naime, video rad priča nam o čovjeku koji traži bizona tamo gdje ga nema te na neki način ovako intepretiramo simptome PTSP-a i potrebu za prizemljenjem fikcije u materiju što crtež svakako može. Upravo pećinski motivi bika mogu nam odlično poslužiti kao predložak za opis ritualno mističnih opsesija, a i kao anticipacijski mehanizam.

*"Postoja je taj europski bizon i ja ga moram ubiti!
Moram ga ubiti jer je bizon jaka beštija. U njemu ima toliko snage da ja kad ga ubijem onda ću ja postat jak ka bizon."*

Crtanje je samo po sebi namjera vrlo jasna i precizna disciplina koja se može tumačiti kao ostavljanje traga ili pak kao produžetak mentalne projekcije koja se materijalizira kontroliranim tragom linije. Kada lovac odapne strijelu, baci koplje ili okine obarač pretpostavljmo da projektil kojeg je ispalio leti pravocrtno i linijski.

Osobno sam uvjeren da se ne može biti dobar likovni umjetnik čak i u suvremenoj praksi ako ne svladamo i održavamo umijeće crtanja.
(P. Grimani)

DI JE TAJ BIZON?, 2008.

crtež na zidu

dvd video

trajanje: 22'

kamera: Zela Luša

montaža: Ivica Mušan

Akadska sliarica (Zagreb, 1975.),
diplomirala 1997. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Đuro Seder).

Od 1998. do 2000. pohađala poslijediplomski
studij na Jan Van Eyck Akademiji
(Centar za dizajn, teoriju i vizualnu umjetnost)
u Maastrichtu.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu i Londonu.

E tina_vic@yahoo.com

nagrade:

- 2000. Nagrada za projekt "Između Dva Kraja"
34. Zagrebačkog salona za dizajn;
- 2001. Nagrada "Judita" za izvedbu "Kralj Edip",
HNK Split;
- 2002. Nagrada Yorkshire Arts Board
za razvoj i istraživanje umjetničke djelatnosti;
- 2005. Nagrada HDLU za mladog umjetnika za 2005;
- 2006. Nagrada Radoslav Putar,
Zagreb

Brodolom na mirnome moru: kao sraz broda i
ledenjaka: intimni Titanik? Monumentalizirana
vinjeta (Géricault na samrti o svojoj *Splavi
Meduze*). Brodolom kao amblematska
tema romantičnog slikarstva: Caspar David
Friedrich, Brodolom Nade; Théodore Géricault,
Splav Meduze. Kao navod u avangardi: u
filmu Karpa Godine, *Splav Meduze* (1980.):
Dvije usamljene učiteljice u provinciji snivaju o
avanturama u velegradovima, dok velegrad ne
dode njima s trojicom mladih dadaista. Slika iz
almanaha. (Bio je brod, krcat putnicima, zvan
"Meduza". Razbio ju je ogroman val. Splav je bila
premalena za sve preživjele.

Gurali su sa splavi jedni druge, rezali prste
ukliještene u daske. Ali čak i ovi na splavi jedva
su preživjeli pijući vlastitu krv, gutljaj na dan.
Pokazat ću ti sliku. — Ne, molim te, nemoj.)

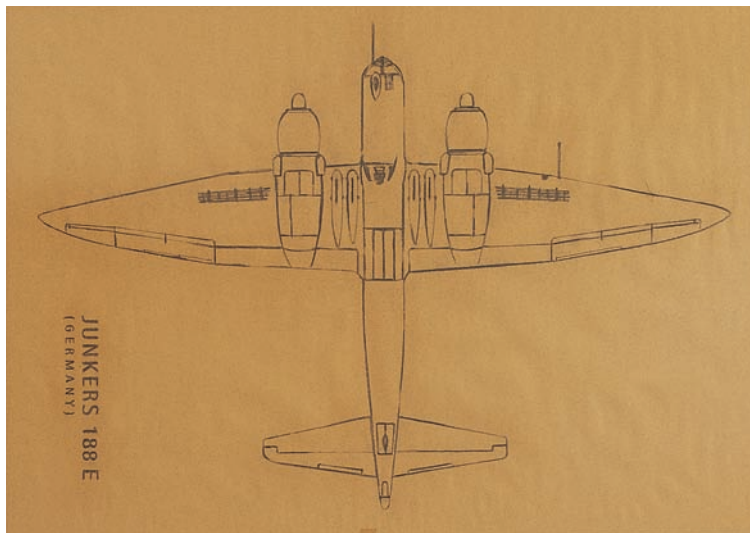
(Zlatko Wurzberg)

AFTER BESA, 2007.

olovka
2000 × 1500 mm, papir Academia 200 gr.

sign. d. d. okomito na prikaz olovkom:
"After Besa", Tina Gverović, 2007.

Akadska slikarica (Zagreb, 1953.),
diplomirala 1977. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Šime Perić).
Suradnica majstorske radionice prof.
Ljube Ivančića i Nikole Reiser (1977. – 1979.).
Godine 1986. sudjelovala u MFA Program in
Painting na Columbia University u New Yorku.
Radi kao izvanredni profesor na
Umjetničkoj akademiji u Splitu.
Živi i djeluje u Zagrebu.

BIO

nagrade:

- 1978. Nagrada 10. salona mladih,
Zagreb;
- 1979. Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a,
Zagreb;
- 1980. Nagrada Zavičajnog muzeja Rovinj;
- 1983. Nagrada 15. salona mladih,
Zagreb;
- 1983. Nagrada Zavičajnog muzeja Rovinj;
- 1984. Posebno priznanje 19. zagrebačkog salona,
Zagreb;
- 1987. Binney and Smith Inc.
Fine Art Achievement Award,
New York;
- 1995. Nagrada na izložbi Checkpoint,
Zagreb;
- 1998. Prva nagrada Zavičajnog muzeja Rovinj;
- 2002. Nagrada Zavičajnog muzeja Rovinj;
- 2003. Vjesnikova nagrada za likovnu umjetnost
Josip Račić,
Zagreb

“Kontrapunktiranjem karaktera artifičijelnosti
i tehničke savršenosti prirode tih crteža sa
neponovljivošću i neposrednošću i gotovo
arhaičnošću medija, ikonografski se znak, bezličan
i mehanicistički, obogaćuje novom kvalitetom. (...)
Činjenicom da ova djela imaju svoje polazište i
značenje u procesu promatračeve recepcije i reinter-
pretacije, opet smo na popartističkim premisama
koje, uzimajući u obzir paradoksalnost učinka
izvedbenog karaktera crteža, rezultiraju krajnje
neočekivanim idejnim konotacijama, a pritom se
svojim širim kulturološkim referencama nadovezuju
na vrijeme kasnog potrošačkog društva i masovne
medijske kulture u kojem su umjetnička djela mo-
deli isprepletenih simulakruma, jezička igra iluzija
i fantazama stvarnijih od stvarnosti, a umjetnička
djela svojim karakterom mišljena su kao nova vrsta
objekata koji djeluju u svijetu bez originala.”

(Ana Medić, *Nina Ivančić: 1980. – 2006.*, iz
predgovora izložbe, Galerija Klovićevi dvori, 2006.)

RUMPLER C.IV (GERMANY), 2006.

drveni ugljen, 1000 × 1400 mm, natron papir
sign. nema

JUNKERS 188E (GERMANY), 2006.

drveni ugljen, 1000 × 1400 mm, natron papir
sign. nema

Akademski slikar (Rupe, 1956.),
diplomirao 1981. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. V. Jordan).

Suradnik Majstorske radionice profesora
Ljube Ivančića i Nikole Reiserera (1982. – 1986).

Izvanredni profesor na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E dujejuric@yahoo.com

nagrade:

- 1985. Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a,
Zagreb;
- 1986. Nagrada 17. salona mladih,
Zagreb;
- 1989. Nagrada 15. biennala mladih,
Rijeka;
- 1990. Nagrada Art tresora Dubravko Gjivan na
22. salonu mladih,
Zagreb;
- 2001. Prva otkupna nagrada,
Zavičajni muzej Rovinj,
Likovna kolonija Rovinj 2001.;
- 2002. Nagrada HDLU-a za najbolju izložbu u 2002.,
Zagreb;
- 2003. Nagrada Vladimir Nazor za 2002.,
Zagreb

“U povremenim javnim nastupima,
Jurić je, odjeven u suprematistička
odijela ili u odijela-aparate za slikanje,
tragikomikom bliskom klaunovskom
nastupu ukazivao na egzistencijalistički
turobnu identifikaciju umjetnika sa
strojem za proizvodnju umjetnosti,
odnosno, osobe koja blijedi i nestaje
iza svoga rada. Ovom se prilikom za
izvedbu djela prometnuo u gotovo
zastrašujućeg mutanta, čovjeka s
grafitnim prstima-kandžama.

Na svaki od prstiju Jurić je pričvrstio
grafitni štapić pretvarajući se u humanoidni
crtački stroj. Ekvilibrirajući uvijek na najvišoj
i najlabilnijoj poziciji ljestvi te pritom izvodeći
široke, jednoobrazne, kružne pokrete cijelom
dužinom zida ostavio je tragove koji nas
provociraju na pitanja o naravi ljudskog
djelovanja, o alatu kao produžetku naših
udova, o automatizmu i podsvjesnoj
mekanici stvaranja, o opasnosti kao
nužnom sastojku kreacije...”

(Branko Franceschi,
iz kataloga izložbe
16. međunarodne izložbe crteža,
MMSU, Rijeka 2004./2005.)

PROGRESSO 12/B8, 2008.

grafitne olovke na zidu
1500 × 5000 mm

Profesorica likovne kulture (Zagreb, 1974.), diplomirala 1999. na Nastavničkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Godine 2001./2002. usavršavanje na Kraljevskoj akademiji likovnih umjetnosti u Amsterdamu, a 2004. u Cite internationale des arts u Parizu.

Živi i djeluje kao samostalna likovna umjetnica u Zagrebu.

BIO

E

ana.kadoic@zg.htnet.hr

nagrade:

- 1997. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 2000. Posebno priznanje žirija, 2. hrvatski trijenale grafike, Zagreb;
- 2001. Posebno priznanje žirija na internacionalnom trijenalu crteža, Rijeka;
- 2001. Nominacija za nagradu Uriot, završna izložba Kraljevske akademije, Amsterdam;
- 2003. Finalistica nagrade Radoslav Putar, Institut suvremene umjetnosti, Zagreb;
- 2005. Finalistica Henkel Art nagrade za crtež, Kulturkontakt, Austrija

Instalacija se sastoji od paralelnih nizova konaca, raspoređenih simetrično ispred prozora koji gleda na zid prekriven bršljanom, te ispred dvaju pokrajnjih zidnih površina. U svakom nizu, konac se rasprostire "cik cak", naizmjenično u horizontalnim i vertikalnim nizovima i tvori prozračno "tkivo" ravnomjerne strukture. Boja konca nasumično varira, (crvena, ljubičasta i žuta u središnjem dijelu koji prekriva sam prozor, i zelena, narančasta i plava ispred zidova), tvoreći titravu strukturu koja tek relativno neprimjetnom kolorističkom varijacijom odvaja prozor od pokrajnjih zidova, te istovremeno predstavlja i okvir i pogled. Instalacija povezuje strogu arhitekturu prozora i organsku kvalitetu prirode na koju se pruža pogled, predstavlja prijelazni element između njih, sadržeći elemente i jednoga i drugoga; sistematičnost i organiziranost arhitekture i promjenjivost i titravost prirode. Ona ih ujedinjuje u monumentalnu cjelinu i zajedničko mjesto kontemplacije.

(A. Kadoić)

TRIPTIH, 2008

instalacija, konac
2800 × 3000 × 750 mm

Akademski slikar (Zagreb, 1942.),
diplomirao 1967. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Oton Postružnik)
i poslijediplomski studij iz slikarstva kod istog
profesora 1969. u Zagrebu.

Suradnik Majstorske radionice
prof. Krste Hegedušića (1971. – 1975.).

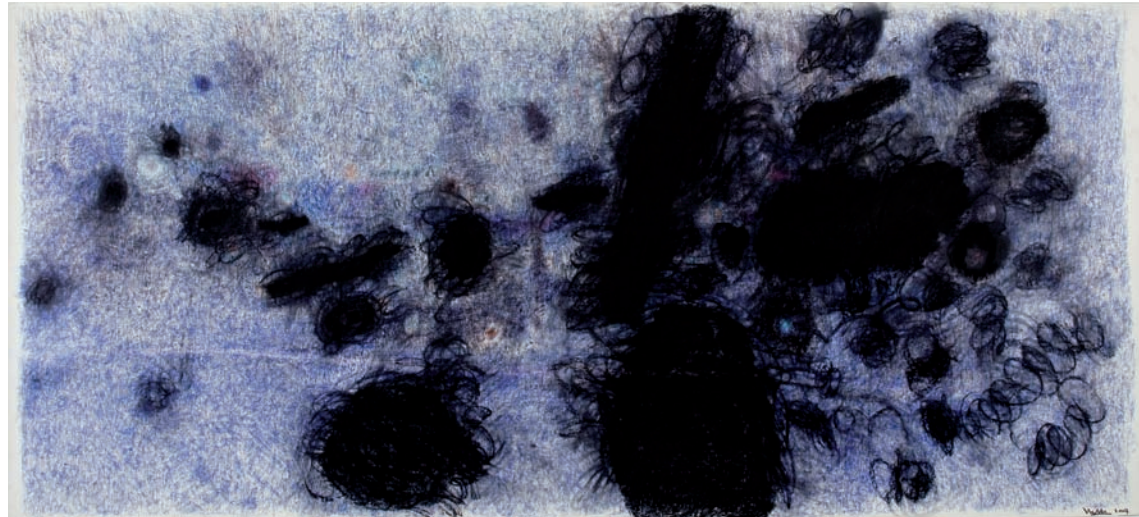
Redoviti profesor na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu.

Od 2004. redoviti član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

nagrade:

- 1967. Nagrada za slikarstvo
ALU, Zagreb;
- 1973. Nagrada za slikarstvo
na 6. salonu mladih,
Zagreb;
- 1976. Nagrada za slikarstvo
na 8. salonu mladih,
Zagreb;
- 1981. Grand Prix,
16. zagrebački salon,
Zagreb;
- 1989. Otkupna nagrada
Grafičke zbirke NSB na
12. zagrebačkoj izložbi
jugoslavenskog crteža,
Zagreb;
- 1992. Vjesnikova nagrada
Josip Račić,
Zagreb;
- 1997. Plaketa Harmonia
1. festivala akvarela Hrvatske,
Split;
- 1999. Nagrada Vladimir Nazor,
Zagreb;
- 2004. Nagrada Galerije Karas,
III. hrvatski trijenale akvarela,
Karlovac

Niti jedan buldožder ne može
zgnječiti ljudsko srce tako jezivo,
strašno, kao što to može učiniti
jedna jedina crta!... Ili izliječiti ga...

Cijela su djela sazidana
u bljesku crteža.

(Z. Keser)

ISIJAVANJE TAMNE TVARI, 2007.

kemijska olovka, ugljen
1505 × 3333 mm,
papir Schoellershammer
sign. d. d. k. flomasterom:
Keser 2007.

Akademski kipar (Travnik, 1970.),
studirao na Akademiji likovnih umjetnosti
u Sarajevu (1991. – 1992.).

Godine 1992. upisao studij kiparstva na
Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu
gdje je diplomirao 1997. (prof. Šime Vulas).

Docent na ALU u Zagrebu.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E akorkut@inet.hr

nagrade:

- 1997. Nagrada Akademije likovnih umjetnosti;
- 1997. II. nagrada na javnom natječaju
za Spomenik palim vitezovima
Domovinskog rata na Kustošiji,
Zagreb;
- 2000. I. nagrada na javnom i pozivnom natječaju
za Spomen-obilježje poginulim braniteljima
Domovinskog rata u Šibeniku;
- 2004. Velika nagrada 27. salona mladih;
- 2004. Godišnja nagrada HDLU-a za mladog umjetnika;
- 2005. I. nagrada na pozivnom natječaju
za javnu skulpturu posvećenu
biciklu i biciklizmu u Koprivnici;
- 2005. I. nagrada na javnom natječaju
za spomen-obilježje poginulim braniteljima
u Domovinskom ratu u Karlovcu;
- 2006. Posebno priznanje ocjenjivačkog suda
na javnom i pozivnom natječaju
za spomenik dr. Anti Starčeviću u Osijeku

Ovdje je riječ o nastavku mog istraživanja
suodnosa različitih materija dovedenih
u kontakt djelovanjem ili uz djelovanje
neke vanjske sile. Na plohu koja je podvrgnuta
manipuliranim vibracijama, postavljene su
kuglice koje se uslijed tih vibracija kreću
smjerovima i pravcima koji se mogu nazvati
slučajnim, ali jednako se može pronaći i neki
sustav kojem su podvrgnute. Na trenutke
se njihovo kretanje može usporediti s
kretanjima ljudi.

Ovaj rad je posvećen Miroslavu Šuteju i
referira se na njegov crtež nagrađen na
pretprošlom Hrvatskom trijenalu crteža.

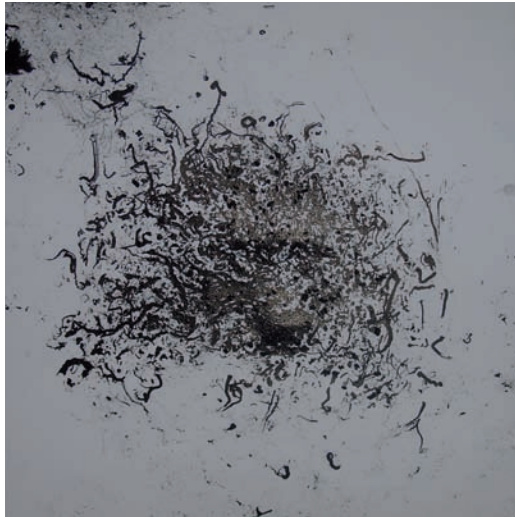
(A. Korkut)

HOMMAGE A ŠUTEJ 1, 2008.

2 × dvd video loop

HOMMAGE A ŠUTEJ 2, 2008.

dvd video loop, akril na papiru
sedam crteža 700 × 500 mm,
papir Schoellershammer,
papir Fabriano

Akadska slikarica i grafičarka
(Osijek, 1982.), diplomirala 2005.
na Akademiji likovnih umjetnosti
(prof. Ante Kuduz).

Od 2005. na poslijediplomskom
magistarskom studiju grafike
Akademije za likovnu umjetnost
u Ljubljani (prof. Lojze Logar).

Od 2006. asistentica Učiteljskog
fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera
u Osijeku.

BIO Živi i djeluje u Osijeku.

E abrakadabraj@yahoo.com

nagrade:

2003. pohvala za uspješan rad
tijekom 3. godine studija,
ALU, Zagreb;

2006. Nagrada Ex Aequo,
20. Slavonski biennale,
Osijek

Leta je intimni put do skrivenog i zatajenog,
i pokušaj brisanja u svrhu stvaranja novoga
početka. Realistično prikazana glavna
junakinja u ruci čvrsto drži tanku nit koja
vodi do vrha vala rijeke s čudovištima.
Povlačenjem niti ona prikaz ispred sebe
doslovno para, povezujući sve nacrtano
u jednu šarenu liniju. Suprotnost dva crteža,
realističnog i onog poput skice i črčkanja,
vrata su svjesnog i podsvjesnog (u engleskom
jeziku možda češće korišten izraz *doodle*
definiran je u Websterovu rječniku kao
najčešće sićušan, naoko besmislen crtež,
nastao u trenucima kada osoba nije na
crtanje usredotočena). *Leta* nije djevojka
niti rijeka u kojoj se nalaze demoni, već je
sam čin paranja, kao pandan zaboravu.
Ako zaboravljeno nikad potpuno ne nestaje,
a samo onaj tko zaboravlja polagano, zaboravlja
trajno, tada će od cijele utvare ostati samo
raznobojna linija, kao odsutnost sjećanja
na bića i valove koji su bili ispred djevojke.
(J. Kovačević)

LETA, 2008.

olovka, crni tuš, tuš u boji
700 × 2000 mm (diptih),
papir Schoellershammer
sign. nema

Profesorica likovne kulture, grafičarka i kiparica (Mostar, 1969.), diplomirala 1993. na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Dubravka Babić).

Godine 2001. upisala poslijediplomski studij kiparstva i videa na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani (mentori: prof. Jože Barši i prof. Srečo Dragan).

Od 1995. radila na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kao asistentica na grafičkoj katedri, a od 2006. u zvanju docenta.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

nagrade:

- 1993. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 1998. Nagrada A.G.M.-a, 25. salon mladih, Zagreb;
- 2000. Grand-prix na 7. trijenalu hrvatskog kiparstva, Zagreb;
- 2001. Hdemia International Award, 24. internacionalno biennale grafike, Ljubljana;
- 2001. Godišnja nagrada Društva sveučilišnih nastavnika za umjetničko dostignuće na polju likovnih umjetnosti, Zagreb;
- 2002. Nagrada 36. zagrebačkog salona, Zagreb;
- 2002. Finalistica Nagrade Radoslav Putar, Zagreb;
- 2003. Posebno priznanje žirija na 3. hrvatskom trijenalu grafike, Zagreb

"Camp omogućuje postizanje ironično-paradoksalne pozornosti uvjetovane iluzijom i njezinim gubljenjem u dobu analogne mogućnosti reprodukcije i digitalne stvarnosti: estetska percepcija je kompetentna otkaćenom, neuobičajenom, ekstravagantnom gledanju na prošlost svih vrijednosnih ostvarenja, njihovog precjenjivanja i podcjenjivanja. Ovdje se radi o kontradiktornom recitativu, približavanju i ispreplitanju."

(Dr. Peter V. Brinkenper, Susan Sontag: *Fotografija kao tema varijacije*, iz pogovora Susan Sontag: *O fotografiji*, EOS, Osijek, 2007. str. 153.)

PLUG & PLAY, 2002./2008.

instalacija, žica
promjenjive dimenzije rada

Dubravko Kuhta (Tesla)

Učitelj razredne nastave (Zagreb, 1957.),
diplomirao na Učiteljskoj akademiji
Sveučilišta u Zagrebu.

Na poslijediplomskom studiju Suvremena
osnovna škola — Modul Likovna kultura na
Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

Voditelj službe za multimedije i video
na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Predavač kolegija Oblikovanje zvuka na
Umjetničkoj akademiji u Splitu.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E dkuhta@alu.hr

nagrade:

- 1992. Izložba MIM,
Zagreb;
- 2001. Festival More,
Rijeka;
- 2001. Festival Kraf,
Rijeka

Pokušati odgonetnuti što riječ RUNOGRAF znači, nije nimalo lak zadatak. Naravno, prva ideja je pogledati u rječnik stranih riječi, a tamo je najbliži pojam runografija (got. runa, grč. grafia pisanje) runsko pismo, rune. Potražimo li rune (got. runa) mn. "tajne", pravocrtna slova kojima su se služili stari germanski narodi dok nisu poznali i prihvatili latinicu; najstariji alfabet runa imao je 24 znaka. Ima li to objašnjenje ikakove veze s napravom pod imenom RUNOGRAF? Ako se pomognemo neeuclidskom geometrijom, to bi još i prošlo, ali u našem običnom svijetu koji počiva na Euklidovim idejama, baš i ne! U stvari, RUNOGRAF je naprava koja crta linije, zakrivljene linije, zapravo jednu dugu, neprekinutu liniju, i posljednje što može nacrtati, a u stvari baš i ne može, jest ravna crta. (...) Ukratko, ta čarobna naprava, sklepana od drveta, bakra, malo plastike, mesinga, željeza, u koju su ugrađeni "čipovi" koji su se koristili u računalima iz šezdesetih godina i motori koji se koriste u najsuvremenim printerima, ploterima i procesnoj industriji, crta. Crta ugljenom, pastelom, air brushom. Ne crta baš sama, crta po uputi koju zadaje umjetnik ili crta sama, po algoritmu kojega je opet netko unaprijed zadao. A upravo korištenje "stare" tehnologije daje šarm napravi, njezinom radu i izvedenim crtežima.

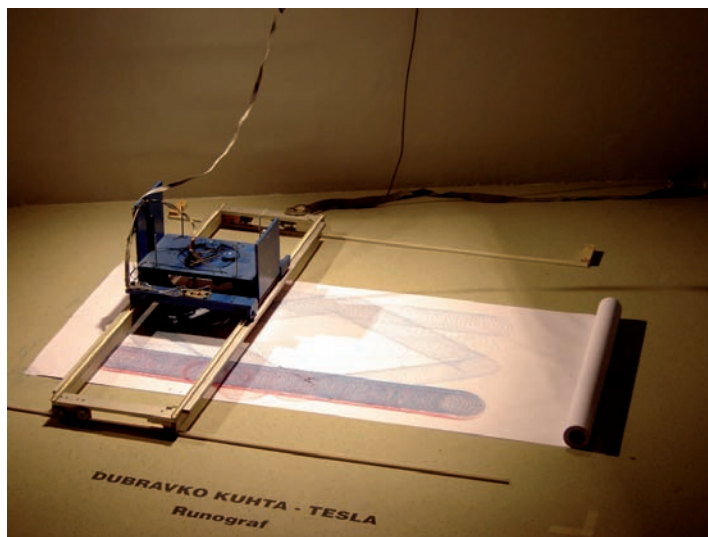
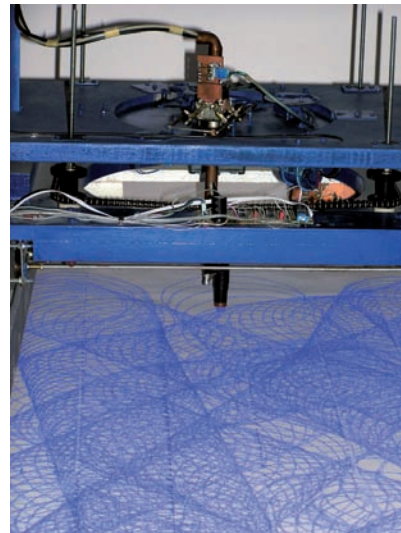
(D. Kuhta)

RUNOGRAF (DEVICE), 2002. — 2007.

Stroj za crtanje
(drvo, bakar, željezo, aluminij, guma,
elektroničke komponente)
2000 × 2500 × 600 mm

RUNE, 2008.

pastel
1000 × 1500 mm;
papir za ploter

Likovni umjetnik (Rijeka, 1973.),
diplomirao 2000. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu.

Od 2003. do 2004. na Rijksakademie van
beeldende kunsten u Amsterdamu.

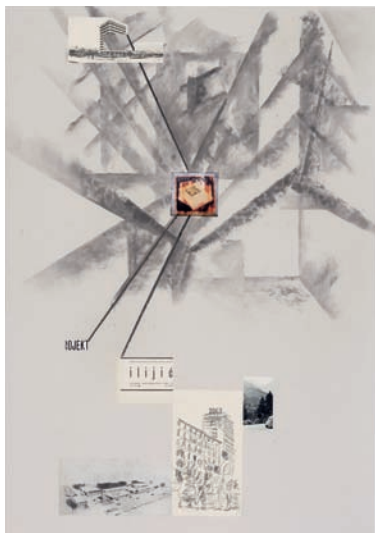
Studijski boravci:

2006./2007. KW Institute for Contemporary Art, Berlin;

2007. Kunstzeitraum, München;

2007. International Residence at Recollets, Paris

Živi i djeluje u Zagrebu.

Struktura crteža razvija na nekoliko razina.
Crtačke kompozicije referentne su unutrašnjim
strukturama slika Vjenceslava Richtera iz 1997.
istodobno su osnova za kolaž koji preuzima
materijale iz časopisa *Arhitektura* iz 60-ih godina
prošloga stoljeća, časopisa *Čovjek i prostor* iz
80-ih te iz osobnog arhiva zapisa, fotografija
i skica. U tom pomalo konfuznom redosljedu
problematiziraju se odnosi između povijesti
kasne moderne, pozicioniranja njezinih sadržaja
u budućnost te zatečenosti u sadašnjoj situaciji.
(D. Maljković)

PRIZVANI PRIZORI, 2007.

ugljen, kolažiranje
1000 × 700 mm, polukarton
sign. nema

PRIZVANI PRIZORI, 2007.

ugljen, kolažiranje
1000 × 700 mm, polukarton
sign. nema

PRIZVANI PRIZORI, 2007.

ugljen, kolažiranje
1000 × 700 mm, polukarton
sign. nema

Likovna umjetnica (Velika Gorica, 1979.),
studirala na Akademiji likovnih umjetnosti
u Zagrebu, nakon čega studijski boravi
u Ljubljani na Akademiji za likovnu
umjetnost (prof. I. Paik).

Trenutačno apsolventica na Nastavničkom
odjelu ALU (prof. Ante Rašić).

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E mamarkovic@gmail.com

nagrade:

2007. Finalistica Nagrade Radoslav Putar,

2007. Finale 2007!,
Galerija Galženica,
Velika Gorica

Već duže vrijeme bavim se kartama, a u radovima
prevladava pojednostavljeni motiv plana zamišljena
grada. Crteži su imaginarni detalj, također izmišljene,
velike karte-plana.

Crteži se nadovezuju na dosadašnji rad s planovima i
to kao opozicija planu (karti): sve značajke plana
nestaju, budući da međusobni odnosi i udaljenosti,
vidljivi na većim omjerima, kao alat za snalaženje
u prostoru, nestaju. Na crtežima su ulica, trg i
zgrada; ono što zadržavaju od plana (karte) je tlocrt
i zadržano uvjerenje u njegov likovni sadržaj. U
ovom radu nositelji su raspoznatljivije tlocrtno-li-
kovne strukture intimnije prirode — ljudski lik je sad
raspoznatljiv. Ljudski LIK je u ovom slučaju moguće
raspoznati na planu, bez obzira je li nacrtan ili ne. On
je sada nositelj slike, za razliku od dosadašnjih radova
gdje je nevidljiv-oduzet (i nenacrtan) ali prisutan.
Promjena u mjerilu karte donosi detalje koji se sada
daju vezati za sudbinu jedne osobe (jedinica), nasu-
prot sudbine stanovnika (množina). Njegovo trenutno
ponašanje je u odnosu s arhitekturom zgrada i ulica.
U takvom kontekstu smjer kretanja neke osobe ili
smjer njegova pogleda postaju nova značajka "pla-
na", ne samo (i ne manje bitno) svodenje ne-vidljivog
na vidljivo, nego i svodenje ne-osobnog na osobno.

(M. Marković)

KARTE PRONAĐENOG I NEPRONAĐENOG, 2007.

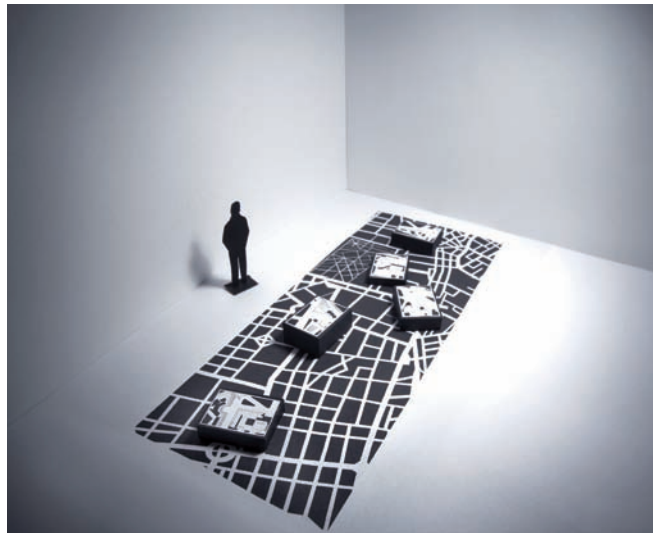
olovka, akril, samoljepiva folija na papiru

5 crteža:

810 × 610 × 700 mm,
810 × 610 × 650 mm,
810 × 610 × 600 mm,
810 × 610 × 550 mm,
810 × 610 × 500 mm

SEGMENT VELIKOG PLANA, 2007.

digitalni print na plastici
promjenjive dimenzije rada
cca. 2700 × 6000 mm

Akadska slikarica i grafičarka (Osijek, 1982.), diplomirala 2005. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Ante Kružić).

BIO Živi i djeluje u Osijeku.

E ines_matijevic@yahoo.com

nagrade:

- 2002. Pohvala Akademije likovnih umjetnosti, Zagreb;
- 2003. Pohvala Akademije likovnih umjetnosti, Zagreb;
- 2003. CEEPUS stipendist, IUP, Indiana, PA, SAD;
- 2004. Prva nagrada, Pasionska baština, Zagreb;
- 2004. Nagrada Rektora Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb;
- 2006. Nagrada Ex Aequo, 20. slavonski biennale, Osijek;
- 2007. Finalistica Nagrade Radoslav Putar, Institut za suvremenu umjetnost, Zagreb;
- 2008. Posebna nagrada, 3. međunarodni biennale eksperimentalne grafike The Brancovan Palaces, Bukurešt, Rumunjska

“... sve stvari mjerimo pogledom...”

L. B. Alberti

Rad *Točke gledišta* bavi se pokušajem predočavanja prizora eksterijera određenog prostora putem pogleda, prethodno zabilježenog fotografijom iz različitih točki gledanja određenog broja statičnih aktera režiranih u prostoru.

Crteži su u odnosu jedan naspram drugog cirkularna kompozicija koja u svojoj polazišnoj točki gledanja prikazuje pogled prvog promatrača (subjekta) prema slijedećem promatraču (objektu), koji u narednom crtežu postaje subjekt čiji se pogled opet bilježi. Takvo kruženje pogleda promatrača integriranog unutar instalacije potiče na aktivno, dinamično promatranje u potrazi za ishodišnom točkom koja se nalazi na sjecištima pogleda i potpuno dezintegrira prostornu cjelinu koju prikazuje, te stvara jedan posve novi interaktivni prostor u odnosu na točku gledanja promatrača.

(I. Matijević)

TOČKE GLEDIŠTA, 2008.

olovka na zidu
promjenjive dimenzije rada

Akademski slikar i grafičar (Vinkovci, 1980.),
diplomirao na Grafičkom odsjeku
Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu
(prof. Miroslav Šutej).

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E *kamenasramena@gmail.com*

Iako smo u današnje vrijeme, nažalost, gotovo neprestano izloženi grotesknim prizorima sakaćenja i ubijanja ljudi, prikaz tjelesno deformiranog ljudskog lika kod velikog broja ljudi će i danas izazvati miješane osjećaje (...) Zašto crteži "nakaza"? Prvenstveno radi bliskosti s motivom koji je, smatram, postignut ovim "portretističkim" pristupom gdje, iako su te osobe već odavno mrtve, one "poziraju" i otvaraju se prema autoru i gledatelju ne skrivajući ništa pritom. Crteži tih osoba olovkom pridaje cijeloj atmosferi i dojam ukazanog povjerenja onome koji ih "prikazuje svijetu" u svoj njihovoj izoliranosti ali i neskrivenom ponosu. Premda olovka često odaje dojam alatke koja pokušava isključivo brzo zabilježiti trenutak ili ideju, u ovom slučaju odaje upravo suprotno, bogatstvo interpretacije, likovnosti i tajnog života koji djeluje onkraj naše stvarnosti.

(M. Milić)

JOHNNY ECK, 2005.

olovka
370 × 285 mm, papir Fabriano
sign. nema

ŽENA-KROKODIL, 2005.

olovka
465 × 370 mm, papir Fabriano
sign. nema

PONNY BOY, 2005.

olovka
380 × 505 mm, papir Fabriano
sign. nema

VIOLLETA, 2005.

olovka
340 × 260, papir Fabriano
sign. nema

Akademski slikar (Labin, 1953.),
diplomirao slikarstvo na Accademia di Belle Arti
u Veneciji, 1977. (prof. Carmelo Zotti).
Studirao mozaik na Ecole Nationale Supérieure des
Beaux-Arts u Parizu.

Docent za slikarstvo na Akademiji primijenjenih
umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

Živi u Labinu, djeluje u Labinu,
Rijeci, Zagrebu i Venetu.

BIO

E

zdravko.milic@pu.t-com.hr

nagrade:

- 1977. Nagradna stipendija,
61a mostra collettiva dell'opera
Bevilacqua la Masa,
Venecija;
- 1977. Otkupna nagrada,
9. biennale mladih,
Rijeka;
- 1980. Otkupna nagrada,
VII. međunarodna izložba originalnog crteža,
Rijeka;
- 1982. Nagrada za crtež,
II. internacionalni biennale festivala portreta,
Tuzla;
- 1989. Nagrada likovne kolonije,
12. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža,
Zagreb;
- 1999. Godišnja nagrada HDLU,
Crtež grafika,
Rijeka

“Dva crteža ciklusa *Rivadrom* prikazuju kćerku Rivu u različitim periodima odrastanja i njezinu fascinaciju svijetom visoke tehnologije i potrošnje. Koceptualno je to oprečni pol izložbe, komplementarni tematski par. Izvrsno crtačko rješenje nadopunjeno je perforacijama papira koje nazubljeno izbijaju iz plohe podloge. U oba najnovija ciklusa, specifične crtačke partije i perforacije u promatrača izazivaju sjećanje na digitalnu sliku, čime Milić ustrajno nastavlja s upotrebom postmodernog znakovlja svijeta visoke tehnologije i medijskih-elektronskih slika.”

(Nataša Ivančević,
Zdravko Milić – Papirodrom,
Gradska galerija, Labin, 2005.)

RIVADROM I, 2005.

tuš, perforirani papir,
ljepljiva plastična traka
2490 × 1490 mm, papir Fabriano
sign. nema

RIVADROM II, 2005.

tuš, perforirani papir,
ljepljiva plastična traka
2490 × 1490 mm, papir Fabriano
sign. nema

Akadska slikarica (Split, 1973.),
diplomirala 1996. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Z. Vrkljan,
prof. Đ. Seder). Godine 1999. studijski boravila
u međunarodnoj umjetničkoj koloniji
Mino Paper Art Village Project u Japanu.
Od 2001. voditeljica projekata Galerije Moria
u Starom Gradu u Hvaru te književnog
festivala Faropis.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E mejra.mujiacic@zg.t-com.hr

nagrade:

1999. Nagrada Kabineta grafike HAZU,
2. hrvatski trijenale grafike,
Zagreb;

2006. Finalistica Nagrade Radoslav Putar,
Zagreb

*“S ljudima treba razgovarati,
ali djela im ne treba tumačiti”*

J.B.

INDIVIDUALNE MITOLOGIJE, 2008.

olovka, flomaster, drvene bojice, konac
različite veličine radova
(od 70 × 70 mm, 200 × 150 mm,
do 250 × 300 mm/13 komada),
ručno rađeni papir, platno
sign. nema

Profesorica likovnih umjetnosti (Rijeka, 1976.), diplomirala 1999. na Odsjeku likovnih umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci.

Nakon studija usavršavanje *internship* stipendijom u Muzeju Peggy Guggenheim u Veneciji te radi kao asistent u Scuola Internazionale di Grafica (2000.). Poslijediplomski studij (MA i MFA diplome) pohađa u SAD-u na University of Iowa (2002. – 2005.). Od 2006. radi kao viši asistent na Katedri za grafiku Akademije primjenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci te kao asistentica pri Odsjeku za intermedije Sveučilišta u Iowi kao koordinator projekta *Iowa Intermedia in Rijeka/Projekt Oko Sokolovo*.

Živi i djeluje u Rijeci.

nadijamustapic@gmail.com

nagrade:

1995. Nagrada žirija za najbolju fotografiju i najbolju seriju fotografija na izložbi fotografija, Galerija Ars, Rijeka;

2001. Priznanje žirija na međunarodnoj izložbi grafika, Rab, Beč;

Više puta nagrađivana stipendijama, nagradama i otkupima za kolekcije (Southern Graphic Council Print Archive, The Amity Foundation Print Archive, MMSU Rijeka, The University of Iowa Print Archive, The University of Mississippi-Oxford Print archive...)

Crtež kao početak i kraj. Prihvaćam pretpostavku da jezik definira naše postojanje na svijetu, no zaokuplja me i razmišljanje o mogućnosti da u tijelu i iskustvu postoje ostaci pred-jezične percepcije — nekad razvijeni osjeti u zabrinutoj potrazi za značenjem. Crtež, i prije jezika, spomenik je poetici potrage za značenjem. Kao takvog, želim ga koristiti za predstavljanje ljepote kao iskustva, a ne kao činjenice. Rad izložen na ovom trijenu izvorno je nastao kao početak i kostur dvo-kanalne video instalacije *Whole Red, Black Hole*, na (i kroz) kojeg se projicira svjetlost i zvuk s video zapisa. Dekontekstualizirana instalacija bez video zapisa, ogoljela kao crtež, predstavlja potragu za visceralnom ljepotom forme iscrtane rupama ispaljenih metaka.

(N. Mustapić)

UNTITLED (VITRUVIAN MAN), 2005./2008.

papir, glina, akrilne emulzije, osvjetljenje, zvuk
3 × 2150 × 1550 mm,
(promjenjive dimenzije instalacije u prostoru),
laminirani papir

Magistar slikarstva (Split, 1972.),
diplomirao 2002. na Accademia di Belle Arti
di Brera u Milanu (prof. Diego Esposito).

Viši asistent na Odsjeku slikarstva Umjetničke
akademije Sveučilišta u Splitu.

BIO Živi i djeluje u Splitu.
E vperkov@hotmail.com

nagrade:

- 2007. Nagrada Radoslav Putar,
Zagreb;
- 2007. Nagrada Emanuel Vidović,
Splitski salon,
Split

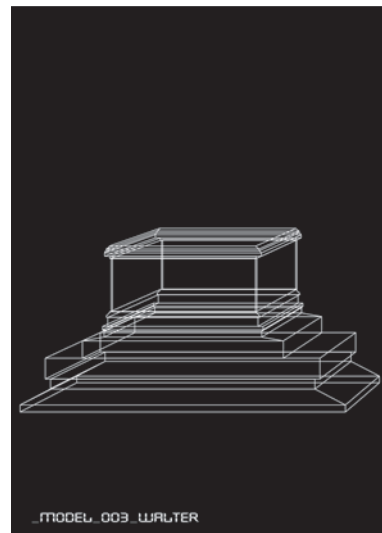
Posljednjih nekoliko godina jedna od tema koja
zaokuplja moju pažnju su spomenici/značenje i uloga
spomenika/sustav vrijednosti, razlozi zbog kojih se
donosi odluka da se nekome podigne spomenik
(što je pojedina osoba uradila značajnoga
i vrijednoga pažnje u životu; vladari, političke
figure, izumitelji, umjetnici, pisci i poete, sportaši,
istraživači...)/sustav odličnosti.

Zadnjih tjedana dokumentirao sam različite spo-
menike/svaki od njih je podignut nekoj historijskoj
ličnosti (nema alegorijskih prikaza poput slobode,
pravde, nepoznatog junaka... niti fiktivnih likova)/na
osnovi fotografija izrađeni su trodimenzionalni
crteži postolja/svako od postolja je model koji ima
naziv po imenu osobe kojoj je u stvarnosti spomenik
namijenjen (npr. MODEL_001_ CHRISTOPHER,
MODEL_002_GIUSEPPE...)/petnaest različitih modela
postolja/animacija je izrađena na način da svaki od
modela prikaže kao crtež te verzije kako bi model
izgledao da ga se izradi u materijalima poput granita,
mramora bianco carrara, kanfanara, traventino
rosso.../rad se tematski bavi sadašnjim sistemom
vrijednosti te je njegova kritika/star sistem, lažni au-
toriteti, celebrity, vrijednosti stvorene putem medija,
samovoljno proglašavanje samoga sebe kao bitne i
značajne osobe/rad tretiram kao svojevrsni katalog,
reklamu/modeli postolja ponuđeni su na izbor te
svatko sebi može odabrati željeni izrađen materijalu
koji preferira/podizanje spomenika samom sebi/
instant slava — instant spomenik.

(V. Perkov)

INSTANT MONUMENT, 2008.

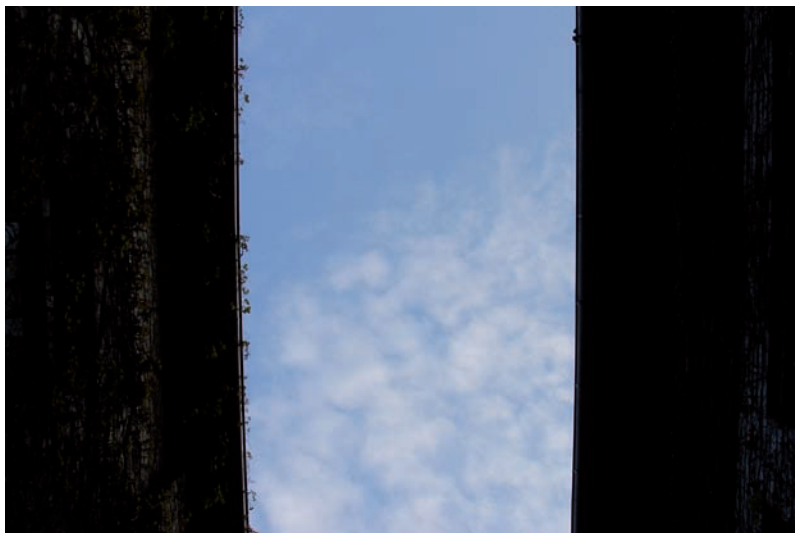
15 printeva
(290 × 210 mm, foto papir),
kompjutorska animacija

_MODEL_003_WILTER

_MODEL_001

Profesorica likovnog odgoja i likovnih umjetnosti (Sisak, 1959.), završila interfakultetski studij povijesti umjetnosti i Akademije likovnih umjetnosti 1984. u Zagrebu.

BIO

Živi i djeluje u Zagrebu.

nagrade:

- 1996. "Otok", Dubrovnik;
- 2007. Velika nagrada 42. zagrebačkog salona, Zagreb

Situacija in situ:

Pogled, granica, polukrug.

Projekcija pogleda na ostavljenim tragovima.

(V. Pokas)

BEZ NASLOVA, 2008.

akrilna boja na prozirnoj tkanini
1000 × 1000 × 1000 mm

POLUKRUG, 2008.

instalacija in situ
promjer: 12 m,
crni pigment, zemlja

Akademski slikar (Split, 1972.),
diplomirao 1996. na Akademiji
likovnih umjetnosti Sveučilišta
u Zagrebu (prof. Vasilije Jordan).

Docent na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

BIO Živi i djeluje u Splitu.

E viktor.popovich@gmail.com

nagrade:

2003. Velika nagrada
VIII. trijenala hrvatskog kiparstva
Gliptoteke Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti,
Zagreb;
2005. Godišnja Nagrada za suvremenu umjetnost
Filip Trade,
Zagreb;
2006. Godišnja Nagrada za mladog umjetnika
HDLU-a,
Zagreb

Intervencije na nizu prozora izložbenog prostora
simuliraju obrise uredskih, pomičnih prozorskih
žaluzina podignutih na različite visine. Uobičajeni i
pomični objekt transformiran je u nepomičan obris
nepodložan utjecaju pojedinca. Sjena
postaje nametnutom a zasjenjenje prostora
zadano i nepromjenjivo.
(V. Popović)

BEZ NAZIVA, 2008.

cetifix samoljepljiva folija
aplicirana na prozore
izložbenog prostora
promjenjive dimenzije rada

Akadska slikarica (Zagreb, 1955.),
diplomirala na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Raul Goldoni).

Godine 1985. stipendistica Istituto italiano
per l'arte l' artigianato e il restauro u Rimu,
a 1990. dobitnica Državne stipendije
Republike Italije, Brera, Milano.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E drakoci@yahoo.com

nagrade:

- 1984. Sedam sekretara SKOJ-a;
- 1995. Vjesnikova nagrada Josip Račić,
Zagreb

studijski boravci:

- 1986. Artist-in-Residence,
Cité Internationale des Arts, Paris;
- 1990. Artist-in-Residence,
Künstlerhaus Bethanien, Berlin;
- 1991/92. Artist-in-Residence,
Ecole d'Art d'Aix-en-Provence.

Crtež/crtanje

Crtanje je organiziranje.
Osvajanje, razdjeljivanje,
objašnjavanje, bilježenje.
(V. Rakoci)

ZID, 2008.

tapeta na zidu
3100 x 5900 mm

Apsolventica (Makarska, 1980.)
na Grafičkom odsjeku Akademije
likovnih umjetnosti u Zagrebu
(prof. Miroslav Šutej; prof. Nevenka Arbanas).

Godine 2001. pohađala Cavendish College
(Art & Design) u Londonu.

BIO Živi i djeluje u Makarskoj i Zagrebu.

E lina3rica3@gmail.com

nagrade:

2006. Posebno priznanje Odbora za nagrade,
4. hrvatski trijenale grafike,
Zagreb;

2006. Pohvala Akademije likovnih umjetnosti
u Zagrebu

Draga Pernilla,

Zagreb se jako promijenio i na svu našu sreću transformirao u grad u kojemu je ugodno živjeti. Ulice u središtu pretvorene su u pješačke i biciklističke staze, a krovovi zgrada u zelene površine. Crkve su se preobrazile u autonomne kulturne centre i sada narod, umjesto da nedjeljom sluša misu, pohađa kreativne diy radionice. Na gradskim trgovima raste organski uzgojeno voće i povrće dok većina kućanstava koristi obnovljive izvore energije. Radno vrijeme srezalo se na pola, samim tim i proizvodnja/potrošnja. Ljudi zadovoljni i nasmijani hodaju gradom. Idealno mjesto za odmor mozga, duše i tijela.

Nadam se da ćeš uskoro doći i uživati s nama.

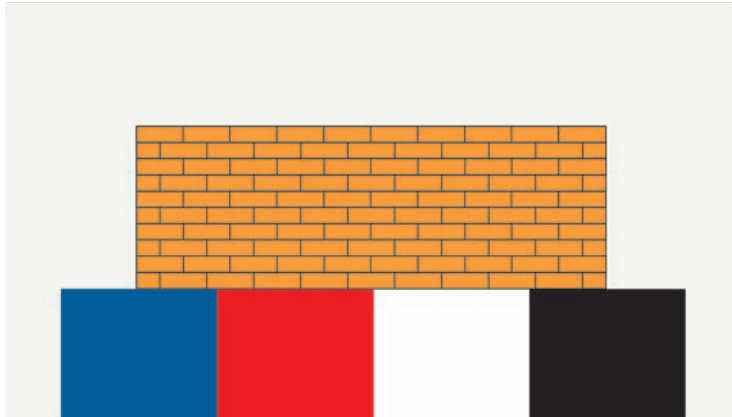
Pozdrav

Lina

POZDRAV IZ ZAGREBA 1-6, 2008.

intervencija crtežom na razglednicama,
digitalni laser print
105 × 155 mm, papir Kunstdruck 250 gr.
sign. nema

Akademski slikar (Nova Gradiška, 1952.),
diplomirao 1977. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Nikola Reiser).

Suradnik majstorske radionice
prof. Ljube Ivančića (1977. – 1979.).

Izvanredni profesor na Akademiji
likovnih umjetnosti u Zagrebu.

BIO

nagrade:

- 1976. Prva nagrada 16. annala,
Poreč;
- 1978. Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a za slikarstvo,
Zagreb;
- 1978. Nagrada 10. salona mladih,
Zagreb;
- 1981. Nagrada 13. salona mladih,
Zagreb;
- 1981. Nagrada Ex Aequo,
8. slavonski biennale,
Osijek;
- 1983. Nagrada 15. salona mladih,
Zagreb;
- 1985. Nagrada 13. biennala mladih,
Rijeka;
- 2004. Priznanje za doprinos u stvaranju
i razvoju Zavičajnog muzeja grada Rovinja
povodom pedesete obljetnice,
Rovinj;
- 2005. Nagrada 39. zagrebačkog salona,
Zagreb

Cijela povijest umjetnosti je ogromno skladište. Možemo ga zvati i pamćenje. A pamćenje je uteg u trenutku kada stvaramo djelo. Teško je s tim utegom poletjeti. Ponekad sanjam da letim a ponekad imam isti osjećaj kad radim umjetnost. Ne znam zašto to radim, kome radim, nemam ime za to, ali sam siguran da baš to trebam napraviti. Gubim pojam o vremenu jer ničega se ne trebam sjetiti, ali kad nešto napravim asocijacije i sjećanja navru. Kratka sjećanja kao blicem osvijetljeni prizori u skladištu umjetnosti. Poslije blica počinje istraživanje po skladištu ručnom lampom. Nervozno i kaotično spot svjetla seli se s jednog djela na drugo okrznuvši i ona manje zanimljiva. Obično izvlačimo iz mraka, iz skladišta na svjetlo dana ona zaboravljena ili još češće ona zabranjena. Naime, što god napravim imam dojam da je već napravljeno, u stvari da sam to samo izvadio iz velikog skladišta. Imam dojam da svi to rade. Govorim samo o onim umjetnicima otkrivačima. I koliko mi god pljačkali to skladište i razvlačili ono će ostati uvijek jednako puno. Zaborav ga puni. Ima toliko skrivenih kutaka i zagubljenih stvari.

(Damir Sokić, iz teksta *Mali manifesti*,
za III program, Radio Zagreb, 1999.)

SKLADIŠTE, 2008.

akrilna boja i suhi pigment na zidu
1900 × 4000 mm

Akademski slikar (Rijeka, 1952.),
diplomirao slikarstvo 1980. na
Accademia di belle arti u Veneciji
(prof. Carmelo Zotti).

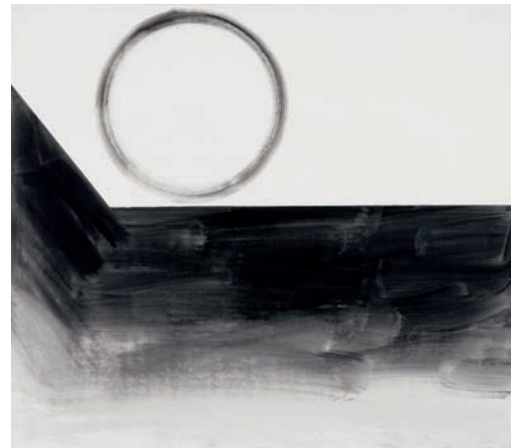
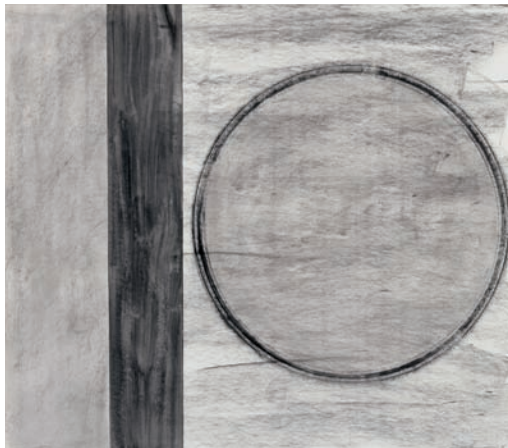
Studijski boravci u Milanu na
Accademia di belle arti "Brera"
(1981. – 1982.) te u Parizu na
Cite Internationale des Arts
(1987. – 1988.). Docent na Katedri
za crtanje riječke Akademije
primijenjenih umjetnosti.

BIO

Živi i djeluje u Rijeci.

nagrade:

- 1970. I. nagrada Ulf Ex tempore,
Labin;
- 1987. Nagrada za slikarstvo, XIV. bijenale mladih,
Rijeka;
- 1994. I. nagrada Istria Nobilissima,
Koper;
- 1995. Grand prix Obalnih galerija Piran,
XIX. međunarodni Ex tempore,
Piran;
- 1999. Posebno priznanje žirija na
2. hrvatskom trijenalu crteža,
Zagreb;
- 2000. Nagrada Grada Rijeke za slikarstvo,
Rijeka;
- 2002. Prva nagrada Istria Nobilissima,
Rijeka

“Stipanovljev ciklus *capriccia* koji nastaje početkom devedesetih referira se na poznatu temu venecijanskog slikarstva iz razdoblja rokokoa i romantizma, ali je autor interpretira na jedan posve nov i osebujan način. (...) Čitava serija ovih radova najčešće je komponirana u formatu kvadrata u kojem su idealno proporcionirani odnosi između oblika i pozadine, između punog i praznog. Linija (najčešće valovita-linija ljepote) koja zatvara oblik pojavljuje se kao granica forme. Ali je ponekad možemo tumačiti i kao granicu praznine. Ona je vrlo često dvosmislena, jer su u njezinu kretanju, tenzičnosti i dinamizmu, skrivene različite mogućnosti čitanja. Oblik i pozadina pojavljuju se kao jedan dijalektički i inter-referencijalni sustav znakova koji je vrlo rastezljiv i u vizualno-optičkom smislu izaziva proturječnosti u zapažanju. To je upravo razlog što liniju ne doživljavamo samo kao granicu ili prekid, ona isto tako može biti i praznina ili pukotina između dvije plohe, ali može funkcionirati i kao samostalni plastički entitet koji presijeca površinu platna na dva dijela”.

(Boris Toman, 2004.)

CAPRICCIO ARHITETTONICO III, 2008.

tvrdi ugljen, terpentin
700 × 798 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. olovkom: *Stipanov 08*

CAPRICCIO ARHITETTONICO XVIII, 2008.

tvrdi ugljen, terpentin
701 × 797 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. olovkom: *Stipanov 08*

CAPRICCIO ARHITETTONICO XIX, 2008.

tvrdi i meki ugljen, terpentin
701 × 798 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. olovkom: *Stipanov 08*

CAPRICCIO ARHITETTONICO XXVII, 2008.

meki ugljen, terpentin
700 × 797 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. olovkom: *Stipanov 08*

KNJIGA ANALOGIJA, 1999. — 2006.

akvarel, bajc, lak za akvarel (paljeno), olovka
bilježnica 330 × 205 mm, masni papir za nalivpero
sign. nema

WWW — HERBARIJ (UM), 1998.

lak, ugljen, grafitni prah, bilježnica, 275 × 197 mm, karton
sign. nema

PAINT — H — INGS, 1997.

olovka, akvarel, tuš, konac (šivano),
bilježnica, 190 × 120 mm, crtači papir
sign. nema

7, 2007.

akvarel, olovka, bilježnica, 218 × 157 mm, papir iz bilježnice
sign. nema

IGNISOGRAMI — DNEVNIK VATRE, 2006.

olovka, akvarel, bilježnica, 268 × 194 mm, papir iz bilježnice
sign. nema

IGNISOGRAMI, 2006. — 2007.

olovka, akvarel, bilježnica, 295 × 200 mm, crni karton
sign. nema

DJEČJI CRTEŽI, 1987. — 1981.

olovka, tempera, flomaster, akvarel
bilježnica s listovima različitih veličina,
akvarelni papir, pak papir, crtači papir
sign. nema

ENCIKLOPEDIJA, 1999. — 2000.

frottage, knjiga 297 × 215 mm, bankpost papir
sign. nema

Akademski slikar (Rijeka, 1972.),
diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti
u Zagrebu (prof. Igor Rončević).

BIO Živi i djeluje u Rijeci i Istri.

E anarhitektura@net.hr

nagrade:

- 2002. Otkupna nagrada MMSU Rijeka,
15. međunarodna izložba originalnog crteža,
Rijeka;
- 2007. II. nagrada na
4. hrvatskom triennalu akvarela,
otkup Galerije umjetnina,
Slavonski Brod

Nekada se moglo sa zanosom nuditi vlastitu krv i
tijelo; svaka komprimacija zbiva se za stolom; kristal
se lomi u epicentru zgusnutosti i svatko dobiva ono
što je, i koliko, u stanju po(d)nijeti. Ruke se prenose u
pojas nevidljivog dok u crnim rukavicama pretražuju
po crnim knjigama (i onim tamnim i zagasitim)
stapajući se s crnim zaslonom površine stola.

Prebiranje po tom tijelu istovjetno je njihovu nama-
kanju ili pranju u jezeru pod noćnim nebom, dok
površinom pleksiglasa pluta odraz vašeg lica.

Rukavice svode na esenciju ono što je moguće izrav-
no, rukavicom vlastite kože, dotaknuti, na polove
palca i kažiprsta među kojima struje listovi knjiga.
Uvijek se nešto nastoji ispriječiti između nas i Svijeta,
koji tek preuređen i zakrivljen gravitacijom izolatora,
dopire do nas.

Prisiljen sam vjerovati da se poetizacijom izolator
premošćuje ili, barem, postaje fluidniji, skloniji većoj
propusnosti. Ruke, obložene crnom tkaninom, po-
staju pokret u noćnom nebu kojim je ogrnuta Zemlja
pred vama. Ne znam za bolji oblog na rani kreacije,
koji vjerojatno čuva da iz nje ne isteče postojanje, od
tamne, nesagledive dubine Univerzuma isprekidane
sitnim točkama svjetlosti; savršen zaslon za projekci-
je u galaktičkim kino-dvoranama.

(D. Stojnić, *Komprimacija*, 2006.)

Akademski slikar i grafičar (Zagreb, 1974-),
diplomirao 2000. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

Pohađa poslijediplomski doktorski studij na ALU u Zagrebu. Radi kao asistent na osječkoj Umjetničkoj akademiji.

Živi i djeluje u Osijeku.

nagrade:

1999. I. nagrada, International cultural encounters-project collage, Firenze;

2004. nagrada Ex Aequo,
19. slavonski biennale,
Galerija likovnih umjetnosti,
Osijek

“Kopiramo i blasfemiramo svijet u sliku,
a da pritom činimo to neizbježno lijepim.

Od trivijalnog ćemo napraviti još trivijalnije
i tako nepremostivi paradoks učiniti
sudbinski zabavnim”.

Ono što je važno istaći jest da je u procesu mojega djelovanja izbačena misao o subverzivnoj poetici šokiranja iz razloga što današnje društva i pojedinka ima još veću moć imaginacije užasa. Stoga sam skloniji impliciranju akcija koje suptilno asimiliraju ciljne grupe, njihova područja mišljenja i krhke protokole svakodnevice! Možda će moja zamisao izigrati i prevидjeti očekivanu potvrdu istraživanja zbog svoje sklonosti neodrživosti i paradoksalno ostati na razini djelomičnog kultiviranja vlastitih utopija o utilitarnosti interventnog područja slike! Možda opći feedback upisak kao krajnja konzekvenca istraživanja ugradi u fundamentalno polje vlastiti utisak, izjednači postupak i ciljno. Možda će se umjetnik (prokazivač) ostarviti samo kao puki tehničar podrivačkih procesa koji s dislocirano položaja pokušava sagledati vlastiti fundamentalni poraz! Ili barem njegov negativni?

(D. Sušac)

BEZ NAZIVA, 2008.

grafit, akril, digitalni print na papiru
500 × 438 mm, print papir 180 gr.

sign. nema

BEZ NAZIVA 2, 2008.

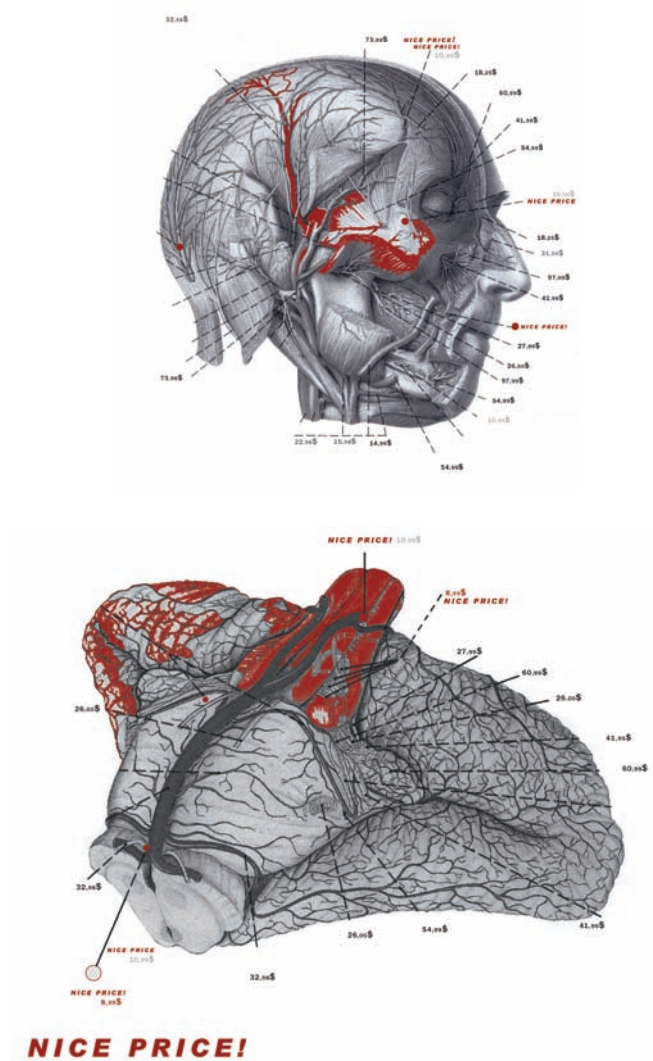
grafit, akril, digitalni print na papiru
400 × 510 mm, print papir 180 gr.

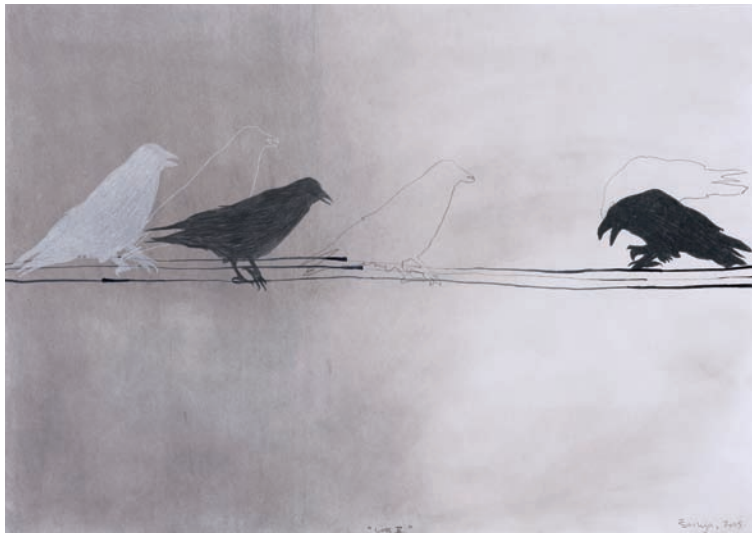
sign. nema

BEZ NAZIVA 3, 2008.

grafit, akril, digitalni print na papiru
400 × 565 mm, print papir 180 gr.

sign. nema

Profesorica likovne kulture (Rijeka, 1981.),
diplomirala 2004. grafiku na Odjelu za
likovnu kulturu Filozofskog fakulteta u Rijeci
(prof. Josip Butković).

BIO Živi i djeluje u Rijeci.

E psarlija@yahoo.com

nagrade:

2004. Druga nagrada Ex-Aequos na
Međunarodnom natječaju
iz vizualnih umjetnosti
Valentin Ruiz Aznar,
Granada;

2006. Posebno priznanje Odbora za nagrade
4. hrvatskog trijenala grafike,
Zagreb

*Ponio sam se kao tvrdoglavac kad sam
slijedio privid reda, dok sam morao dobro
znati da svijet nema reda.*

(Umberto Eco)

BEZ NAZIVA, 2005.

olovka, tuš, kist
690 × 986 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. olovkom:
Šarlija '05

LOSS III, 2005.

olovka, tuš, laviranje
701 × 1000 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. tušem kistom:
Šarlija, 2005.
d. sred.: "LOSS III."

LOSS V, 2005.

olovka, kreda, tuš, kist
706 × 1000 mm, papir Schoellershammer
sign. d. d. k. olovkom:
Šarlija, 2005.
d. sred.: "LOSS V"

LOSS VI, 2005.

kreda, olovka, tuš, kist
703 × 1000 mm, papir Schoellershammer
sign, d. d. k. tušem kistom:
Šarlija, 2005.
d. sred.: "LOSS VI."

Profesorica likovne kulture i grafičarka (Rijeka, 1964.), diplomirala 1989. na Odjelu likovnog odgoja i likovne umjetnosti Pedagoškog fakulteta u Rijeci (prof. Josip Butković).

Od 1990. do 1992. magisterij grafike na Akademiji za likovnu umjetnost u Ljubljani (prof. Branko Suhy).

Izvanredni profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

BIO

E

jasna.sikanja@apuri.hr

nagrade:

- 1990. Otkupna nagrada,
16. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike,
Zagreb;
- 1994. Posebno priznanje žirija,
18. zagrebačka izložba grafike,
Zagreb;
- 1997. Posebno priznanje žirija,
18. zagrebačka izložba grafike,
Zagreb;
- 1997. Posebno priznanje žirija,
1. hrvatski trijenale grafike,
Zagreb;
- 1997. Nagrada žirija,
XIX. Biennale d' Alexandrie pour
les Pays de la Mediterranee,
Aleksandrija;
- 2003. Nagrada Grafičke zbirke NSK,
3. hrvatski trijenale grafike,
Zagreb

BEZ NAZIVA, 2008.

olovka
705 × 1000 mm, papir Fabriano
sign. nema

BEZ NAZIVA, 2008.

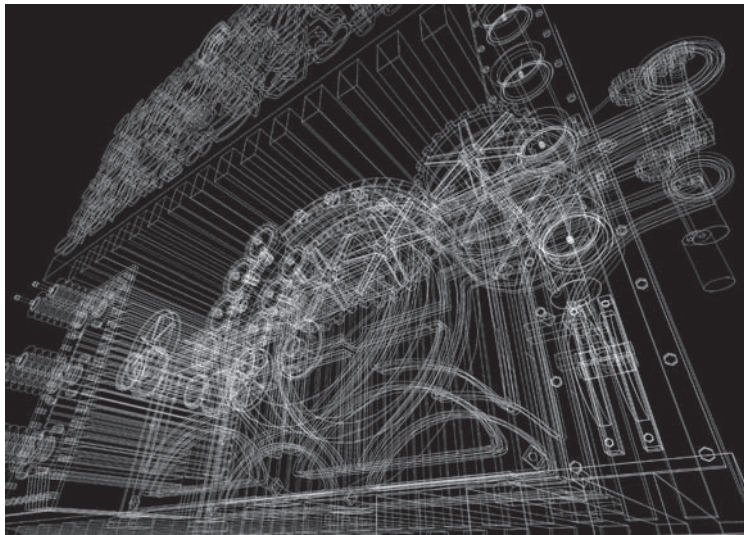
olovka
705 × 1000 mm, papir Fabriano
sign. nema

BEZ NAZIVA, 2008.

olovka
705 × 1000 mm, papir Fabriano
sign. nema

(J. Šikanja)

CORPS SANS ORGANE, 2008.

kompjutorski crtež, digitalni tisak
1500 × 2050 mm; papir HQ Photo paper satin 220 gr.
sign. nema

CORPS SANS ORGANE, 2008.

kompjutorski crtež, digitalni tisak
1500 × 2150 mm; papir HQ Photo paper satin 220 gr.
sign. nema

Akademski slikar i grafičar (Zagreb, 1967.),
diplomirao 1992. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Ante Kuduk).

Od 1995. asistent na Nastavničkom odsjeku ALU.

Boravio na studijskim putovanjima u Indiji,
Egipatu, Francuskoj, Italiji, Njemačkoj, Maroku,
Austriji. Od 2001. do 2003. predsjednik
Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Zagrebu.

Od 2006. docent na Grafičkom odsjeku
Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

BIO

Živi i djeluje u Zagrebu.

nagrade:

1993. Nagrada za slikarstvo na
Biennalu mladih Mediterana,
Rijeka;
2000. Posebno priznanje žirija na
2. hrvatskom trijenalu grafike,
Zagreb;
2003. Nagrada Ministarstva kulture Republike Hrvatske
na 3. hrvatskom trijenalu grafike,
Zagreb;
- Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
Godišnja nagrada Društva sveučilišnih nastavnika
mladim znanstvenicima i umjetnicima;
- Nagrada grada Zagreba za
obnovu Meštrovićevog Paviljona —
Doma Hrvatskih Likovnih umjetnika sa HDLU-a

“... Prema riječima Francine Dagenais, korisnike virtualne stvarnosti tehnologija opskrbljuje utvarnim osjećajem da se bez tijela kreću kroz prostor. Virtualna kaciga daje subjektu vizualne i auditivne informacije o virtualnom okruženju. Prijemnici u kacigi reagiraju na pomicanje glave i oči. Kompjuter doslovno zna gdje je vaša glava. (...) Kablovi povezani s prijemnicima unose u kompjuter informacije o tjelesnoj orijentaciji subjekta. Sučelje je tako postalo ključno mjesto virtualne stvarnosti: krajnje nejednoznačna granica između čovjeka i tehnologije. Što je sučelje manje vidljivo, to je potpunija fikcija o cjelovitom prekrivanju unutar polja moći u novoj stvarnosti. Tijelo je izolirano, osjećaji koji su odsječeni od svoje stvarnosti nalaze drugo okruženje. Posljedica rasapa je ta da glava postaje privilegirani osjetilni prijemnik, dok ruka/kažiprst nadomješta tijelo. Dakle, možemo govoriti o Deleuzovim i Guattarijevim *corps sans organe*: bezglavo tijelo suprotstavlja se tradicionalnom poimanju organskog tijela kojim ravnaju središnji živčani sistem i mozak. Smanjivanje granica između promatrača i promatranog (zajedno s još kritičnijim razlikama između privatnog/javnog ja i privatne/javne svijesti), upućuje na mogućnost razvijanja novih oblika svijesti koji ne bi bili samo pojedinačni ili grupni, ne samo kompjuterski podržani ili neovisni, nego posrednički, samoorganizirajući i kibernetički.”

(Marina Gržinić,
Estetika kibersvijeta i učinci derealizacije)

Profesorica likovne kulture
(Donji Miholjac, 1975.),
diplomirala slikarstvo 2001.
na Nastavničkom odjelu Akademije
likovnih umjetnosti u Zagrebu
(prof. Ante Rašić).

Članica umjetničke udruge 90-60-90.

Bavi se slikarstvom, grafikom
i ilustriranjem dječjih knjiga.

BIO

E

tanja@qualitas.hr

Propitivanje jastva kroz formu autoportreta
moja je stalna umjetnička praksa, a zamisao
da se zid koristi kao podloga za slikanje stara je,
po svemu sudeći, koliko i sama umjetnost.

Ideja da se strop galerije iscrta u stilu iluzionističkih fresaka baroka, unoseći pri tom duhovitu, fantastičnu i osobnu notu autofigura, svojevrsna je oda slikarstvu kao scenografiji, slikarstvu koje može stvarati privide, odnosno oponašati stvarnost (dekorativno). Pokret, grandioznost, tehnička vještina i iluzija četiri su vodilje kroz ostvarivanje scenografskog crteža ugljenom na platnima. U današnjem nihilizmu nastojim se jednostavno izraziti kroz ludost i humor, a vlastiti lik uglavnom mi jamči originalnost i prepoznatljivost, mogućnost istraživanja i eksperimentiranja.

(T. Tintor Keller)

APOTEOZA, 2008.

ugljen na platnu
4500 × 5500 mm

APOTEOZA (DETALJ), 2008.

ugljen na platnu
1500 × 1000 mm

Akademski slikar (Zagreb, 1970.),
diplomirao 1995. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Đuro Seder).
Od 1996. do 1999. radio kao nastavnik crtanja
i slikanja u Školi za primijenjenu umjetnost
i dizajn u Zagrebu, od 1999. do 2003. honorarno
predavao slikarstvo u statusu asistenta
te docenta na Akademiji likovnih umjetnosti
na Širokom Brijegu pri Sveučilištu u Mostaru.
Od 2007. docent na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E www.matko-vekic.com

nagrade:

- 2000. II. nagrada na 2. Zagorskom likovnom salonu,
Krapina;
- 2001. Godišnja nagrada HDLU-a mladom umjetniku,
Zagreb;
- 2001. Mali salon grafike,
Pohvala prosudbenog vijeća,
Pag;
- 2002. I. nagrada,
Pasijska baština, Muzej Mimara,
Zagreb;
- 2002. I. mjesto u izboru za mladog slikara
do 35 godina, anketa Jutarnjeg lista,
Zagreb;
- 2003. Posebno priznanje Premio Lissone 03,
Lissone;
- 2003. Godišnja nagrada Filip-Trade
za suvremenu umjetnost,
Zagreb;
- 2003. Natječaj za retrospektivno izložbeno
predstavljanje u organizaciji
Gradskog muzeja Karlovac;
- 2005. Posebna pohvala komisije,
Likanale,
Gospić

"Kao što jelen riče za izvor-vodom,
tako duša moja žudi, Bože, za Tobom."
Psalam 42 (41)

JELEN I STARA VOLJA, 2008.

tempera, japanski tuš, flomaster,
sito, indijski drvorez, valjak
2 × 1160 × 1250 mm (diptih)
sign. nema

Profesorica likovne kulture (Rijeka, 1976.),
diplomirala 2000. grafiku na Odsjeku
za likovne umjetnosti Filozofskog
fakulteta u Rijeci.

Asistentica na Odsjeku za grafiku
na Akademiji primijenjenih
umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

BIO Živi i djeluje u Rijeci.

E celestina.vicevic@ri.t-com.hr

Velike kiše: isprano, ostavljeno, zaboravljeno
ali prisutno, polagano, sivo, tiho, nostalgično,
teško, usamljeno, prazno, staro, sumrak, napor,
čekanje, nada... Dugotrajno i meditativno crta-
nje, jedan na jedan — ja protiv sebe; papir i ja;
grafit i ja... Ritam suzdržan i spor. Vrlo osobno
i teško. Uzima puno energije. Katarzično je.
Olakšava.

(C. Vičević)

VELIKA KIŠA 3, 2007.

olovka
1000 × 1400 mm (diptih),
papir Schoellershammer
sign. nema

Profesorica likovne kulture (Rijeka, 1979.), diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci (Odsjek za likovne umjetnosti, prof. Maja Franković).

Od 2002. do 2004. na poslijediplomskom studiju (Project studies) na Royal University College of Fine Arts u Stockholmu.

Asistentica na Katedri za grafiku Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

BIO Živi i djeluje u Gornjim Vrhovinama i u Rijeci.

E ana_vivoda@net.ht

nagrade (izbor):

- 2003. Nagrada Kabineta grafike HAZU na III. hrvatskom trijenalu grafike, Zagreb;
- 2003. Grand Prix, VI. međunarodni bijenale suve igle, Užice;
- 2003. Nagrada, 4. međunarodna izložba ex librisa, Rijeka;
- 2003. Ex Aequo prize, The International Festival of Graphic Arts, Cluj Napoca;
- 2005. Medalja, 3. međunarodni bijenale umjetnosti "Aires de Cordoba", Cordoba;
- 2006. Posebno priznanje žirija, IV. hrvatski trijenale grafike, Zagreb;
- 2006. 1. nagrada, Prva međunarodna izložba grafike "Ciudad de Orduña", Orduña;
- 2006. Jedna od tri jednakovrijedne nagrade međunarodnog grafičkog natječaja za mlade umjetnike "Grabado y Edicion", San Lorenzo del Escorial de Madrid;
- 2007. Nagrada županije Primorsko-goranske za unaprjeđivanje kulturnog stvaralaštva

Serijske crteže nazvanih *Za Celinu* nastala je tijekom 2005. i 2006. godine, tijekom i nakon porodičnog dopusta, u tehnici olovke na papiru. Početni motiv, kao i za sve moje radove bila je emocija, emocija koja raste i mijenja se, daje oblik seriji crteža. Pokretač je bio osjećaj preplavljujuće tanane nježnosti pa sam finim, laganim linijama stvarala magličaste oblake, gotovo nevidljive, a ipak čvrsto prisutne.

Za Celinu, jer mi ih je otkrila.

(A. Vivoda)

ZA CELINU, 2006.

olovka, 1000 × 700 mm, papir Radeče
sign. d. sred. olovkom: A.V. // 2006.

ZA CELINU, 2006.

olovka, 1000 × 700 mm, papir Radeče
sign. d. sred. olovkom: A.V. // 2006.

ZA CELINU, 2006.

olovka, 1000 × 700 mm, papir Radeče
sign. d. sred. olovkom: A.V. // 2006.

Akadska slikarica i grafičarka (Zagreb, 1963.), diplomirala 1987. na Grafičkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

Studijski boravila na razmjeni Zagreb – Venissieux (1997.), Connections, Tamarind Institute u Albuquerqueu (2002.), te na Re-Connections na Santa Fe Institute (2004).

Docentica na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E mirjana.vodopija@zg.t-com.hr

nagrade:

- 1985. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 1986. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu;
- 1987. Otkupna nagrada, 9. trijenale savremenog jugoslovenskog crteža, Sombor;
- 1988. Nagrada Fonda za unapređivanje likovne umjetnosti "Moša Pijade", XI. međunarodna izložba originalnog crteža, Rijeka;
- 1997. Nagrada Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice, 1. hrvatski trijenale grafike, Zagreb;
- 1999. Nagrada Kabineta grafike HAZU, 2. hrvatski trijenale crteža, Zagreb;
- 2000. Godišnja nagrada HDLU-a mladom umjetniku, Zagreb;
- 2001. 1. nagrada, 3rd International Triennial of Graphic Arts, Prag;
- 2003. Posebna nagrada, Međunarodni grafički biennale Splitgraphic, Split;
- 2006. Plaketa Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, 4. hrvatski trijenale grafike, Zagreb

Uživam sjediti u šumarku ili na nekošenoj livadi i gledati fantastične, često geometrijski pravilne oblike samoniklih biljaka. Bilježim detalje koji ukazuju na njihov način rasta, prilagodbu ili funkcionalnost: koliko sam uspjela vidjeti i razumjeti, toliko objašnjavam linijom crteža. Nastale fragmente ovdje uvećavam i spajam u novu cjelinu preklapanjem, a kao pozadinu postavljam fotografiju cjelovitog izvornog prizora. Fotografija prenosi trenutno zatečeni vizualni sadržaj u plošni prikaz u svom njegovom likovnom bogatstvu, ali u procesu izostaju dodatna saznanja o motivu (nauštrb saznanja o ustrojstvu i mogućnostima korištenog tehničkog pomagala).

(M. Vodopija)

NASTAJANJE, 2008.

digitalni ispis, bijeli tuš, bijeli flomaster
1000 × 2000 × 2000 mm,
foto papir, prozirna folija

Profesorica likovne kulture (Zagreb, 1983.),
diplomirala 2007. na Akademiji likovnih
umjetnosti (nastavnički smjer)
u Zagrebu (prof. Ante Rašić).

Asistentica na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu.

BIO Živi i djeluje u Samoboru i Zagrebu.

E yves_jar@yahoo.co.uk

Osnovna ideja je ova: čim imate neki specifični
razmještaj elemenata, o bilo kojem području da
se radi, iz njega počinje teći neki potencijal,
javlja se sklonost da stvari krenu u jednome,
a ne u drugom smjeru; nešto, dakle, spontano,
“automatski” počne težiti tome da se dogodi.
To da se razvitak ne događa kao učinak neke
subjektivne aktivnosti, nego da je objektivni
učinak samog razmještaja elemenata u situaciji.
Objekt, dakle, ima neku svoju čudnu “životnost”,
i najbolje što čovjek u poziciji subjekta može
učiniti jest uskladiti se s objektivnim tenden-
cijama, ne suprotstavljati im se, i pokušati ih
iskoristiti za svoju dobit.

(I. Vraneković)

GENEZA VJEŠALICE, 2008.

intervencija na zidu i u prostoru,
bojom i objektima
promjenjive dimenzije rada cca. 2 m²

Akademski slikar i grafičar (Osijek, 1965.), diplomirao 1988. na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu, a 1991. na zagrebačkom Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti.

Od 1995. do 1999. studirao na fakultetu "Arts plastiques" u Parizu.

Živi i djeluje kao samostalni umjetnik u Parizu i New Yorku.

BIO

E

davor.vrankic@gmail.com

nagrade:

- 1999. Posebno priznanje Žirija na Slavonskom bijenalu, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek;
- 1999. "Society of Illustrators", Zlatna medalja u kategoriji plakata, New York;
- 2000. Nagrada EX-AEQUO na Slavonskom bijenalu, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek;
- 2001. Otkupna nagrada MMSU, Rijeka

Tijekom posljednjih četrnaest godina radio sam crteže grafitom na papiru uglavnom veoma velikih razmjera. Moj je cilj bio što potpunije istraživanje efekata ovih osnovnih tehnika. Bez oslonca na bilo kakve prijašnje uzore, namjera mi je bila da kreiram vrstu virtualne slike primjenom vizualnih iskustava koje sam asimilirao kroz klasično slikarstvo, animaciju, film, video klipove i fotografiju. Povezujem filmski kadar slike s distorzijom leče u flamanskom slikarstvu. Mali potezi u crtežima podsjećaju na karakter starih gravura i istovremeno evociraju crno bijele fotografije i film. Rezultat je slika koja izgleda gotovo realno ali je potpuno izmišljena kombinirajući logiku sintetske slike s klasičnim crtežom. Tehnikom dolazim do fotorealizma nastojeći da mi crteži izgledaju što je moguće "stvarnije".

Asphyxia identificira skupinu crteža imaginarnih bića koji u jednom posve neutralnom ambijentu predstavljaju agoniju igračaka i stvarnih životinja. Unatoč njihovoj tragičnoj dvojbi iz njih zrači neobičan osjećaj mira koji se može shvatiti kao prihvaćanje vlastite slabosti i sudbine. Ove kreature izgledaju kao okamenjene u trenutku kada su suočene sa strašnom istinom. Nemoguće je odlučiti dolazi li razlog njihova iznenadna straha iz vanjskog svijeta ili iz njihove nutrine. Primjena perspektive ima za cilj da usiše gledatelja u sliku kako bi potpuno bio uvučen u zbivanje.

(D. Vrankić)

ASPHYXIA, 2005/06.

olovka, 800 × 1200 mm, papir Canson
sign. nema

BEZ NAZIVA, 2006.

olovka, 345 × 510 mm, papir Schoellershammer
sign. nema

BEZ NAZIVA, 2006.

olovka, 345 × 510 mm, papir Schoellershammer
sign. nema

Modni dizajner, slikar i grafičar
(Zagreb, 1978.), diplomirao 1999.
na zagrebačkom Tekstilno-tehnološkom
fakultetu i 2005. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

Kao samostalni umjetnik bavi se dizajnom
tekstila, grafikom, skulpturom i instalacijama.

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E silvio.vujcic1@zg.t-com.hr

nagrade:

- 1999. Nagrada 34. zagrebačkog salona,
Zagreb;
- 2000. Nagrada talijanske modne komore
na Mittelmoda y2k Competition u Gorizii;
- 2003. Posebno priznanje Odbora
za dodjelu nagrada 3. hrvatskog
trijenala grafike, Zagreb;
- 2004. Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu

Resist drawing (otpornost)

Shrinking drawing (skupljanje)

Burnout drawing (izgoriti)

Discharge drawing (otpust, pražnjenje)

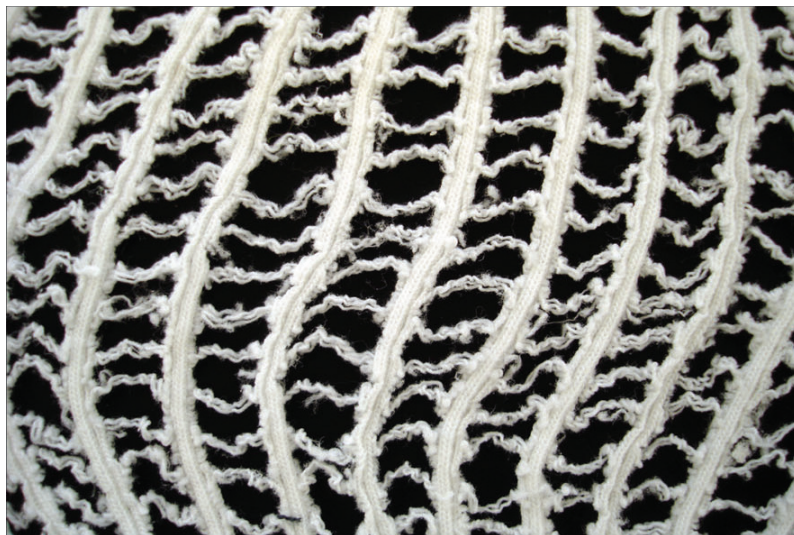
Tretirajući tkanine, tj. vlakna od kojih su
istkane različitim kemikalijama, direktno
utječem na njihovu strukturu te vršim
dekompoziciju istih. Promjene u tekstu
se manifestiraju otapanjem, izgaranjem,
skupljanjem ili "pražnjenjem" određenih
vlakana dok druga (ona selektirana) ostaju
netaknuta. Proces je potpuno kontroliran s
ciljem da se dobije zadani crtež.

Transformirani tekstil otvara novo područje
vizualnog osjeta/doživljaja.

(S. Vujičić)

BEZ NASLOVA, 2008.

kemikalija na tekstu
promjenjive dimenzije rada

Akademski slikar i grafičar (Zadar, 1969.), diplomirao 1994. na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (prof. Miroslav Šutej).

BIO Živi i djeluje u Zagrebu.

E zanki@josipzanki.com

nagrade:

- 1993. za animirani film *Čakaj me*, Dani hrvatskog filma, Zagreb;
- 2003. Nagrada, 4. međunarodna izložba ex librisa, Rijeka;
- 2006. Nagrada Ministarstva kulture, IV. hrvatski trijenale grafike, Zagreb

Osnova nastajanja svakog crteža jest pitagorejsko znanje o "zlatnom rezu".

Geometrijska struktura 4. kocke povezanih prostornom spiralom podloga je na koju postavljam likove i prostore crteža.

Svaki odlazak na Velebit koristim za prikupljanje materijala.

Pohodim trolovske i patuljačke šume. Obilazim mjesta koje se u Don Juan terminologiji nazivaju "mjestima moći".

Trolovi obično žele imati najmoćnija stabla u šumi.

Odabiru deblo i pojačavaju mu energetiku posebnim magijskim postupcima.

Tada nastaju kvrgave bukve prepune očiju i ušesa.

Ova stabla predstavljaju toteme trolovima, u njihovom podnožju skuplja se puno trulog lišća.

Trolovska stabla brzo trunu ostavivši nam opori miris moći.

Patuljačke šume imaju unificiranija stabla.

Najviše vole borove šume na kamenitim kraškim proplancima.

Okite ih ponekad i rijetkim travama.

Miris borovih iglica puno je bliži nama ljudima.

Elementarna bića kao što su to trolovi i patuljci nisu više vidljiva fizičkim očima.

Da bi ih vidjeli moramo im posuditi dio naše astralne materije kako bi se oni spustili na fizičku razinu i pokazali nam se u obliku izmaglice.

O susretu sa njima govore mitovi svih naroda, a Ivana Brlić Mažuranić ih je opisala kao Bijesove i Domaće.

Ukoliko ne vjerujemo u ove priče ostaje nam svijet simbola i snova, a na tom svijetu jest satkan naš um.

(J. Zanki)

KUK ŠTO IZGLEDA KAO ZMAJEVO KRILO PRIMA MANITOJ PEĆI, 2006.

tuš, pero
688 × 987 mm, papir Fabriano
sign. d. d. olovkom:
2006 J. ZANKI
d. l.: CRTEŽ TUŠEM
sred.: "KUK ŠTO IZGLEDA..."

MJESTO MOĆI IZNAD PUTA OD SUHE DRAGE PREMA MARASOVIĆIMA, 2006.

tuš, pero
687 × 986 mm, papir Fabriano
sign. d. d. olovkom:
2006 J. ZANKI
d. l.: CRTEŽ TUŠOM
sred.: "MJESTO MOĆI..."

BUKVA NA SAMOM KRAJU PUTA OD IVINIH VODICA DO PAKLENICE BLIZU ZASEOKA PARIĆI, 2007.

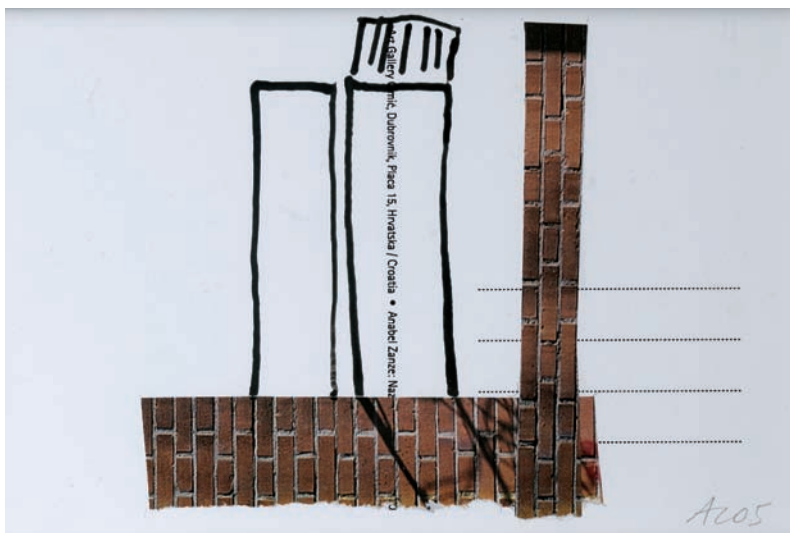
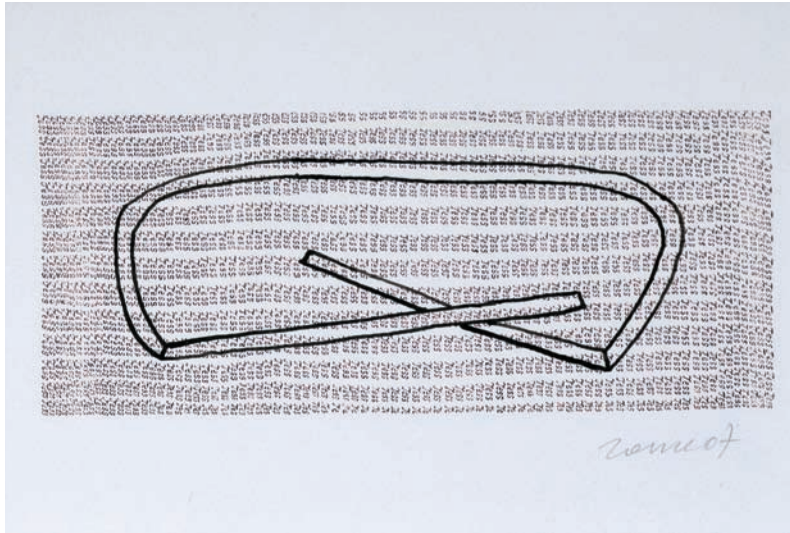
tuš, pero
687 × 985, papir Fabriano
sign. d. d. olovkom:
2007. J. ZANKI
d. l.: CRTEŽ TUŠEM
sred.: "BUKVA NA SAMOM..."

Akadska grafičarka (Dubrovnik, 1971.),
diplomirala 1996. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu (prof. Ante Kuduk).

Od 1998. do 2004. radila kao likovna
pedagoginja pri osmogodišnjim školama
u Dubrovniku.

Od 2004. živi i djeluje u Zagrebu.

anabel.zanze@du.t-com.hr

Kako se moje cjelokupno likovno djelovanje
zasniva na istraživanju slova, riječi, rečenice,
zbira rečenica, eseja i dijelova eseja — njihovim
variranjem, ponavljanjem, stvaranjem pukotina
u tekstu po vertikalni ili među proredima,
grupiranjem teksta u blokove, stupce ili nizove,
itd., itd... zatim i rekonstruiranjem stranica
teksta, njihovim komponiranjem u nove cjeline
— u raznolikim tehnikama, no uvijek s tek dvije
boje, crnom i bijelom, dogodilo se, da sam se
— nakon sto su se pojavili i neki tiskani mate-
rijali o mojim likovnim nastupima — upustila
u reciklažu vlastitih pozivnica za izložbe. Tako
nastaje ciklus *Pozivnice 05 — 07* (tj. 2005 — 2007.
godine): s prednje njezine strane reproducirano
je ulje na platnu (Tess, 2004; slika je inspiri-
rana jednom rečenicom Raymonda Carvera,
a posvećena je njegovu djelu i ljubavi za Tess
Gallagher), a na "poštarskoj" su strani pozivnice
crtovlje za ispis adrese, polje za marku te šturi
podaci o galeriji, datumu otvorenja izložbe, te-
lefonskim brojevima salona i drugo — obje stra-
nice posjeduju strukturu određenu funkcijom,
ali i svoje estetske determinante. Na tu završnu
formu, interveniram crtajući i kolažirajući, da
bih prikazala razne naprave, alate, strojeve,
opruge, utege, vozila, kotače — koji put u blizini
realnosti, gdjekad daleke od nje i apstrahirane
gotovo do Nule (Ničega). Samo mašta, moja i
gledateljeva, iz te ih uspanosti mora probuditi
i doista pokrenuti.

(A. Zanze)

POZIVNICE
(UTEZI, NAPRAVE, SPIRALE,
PETLJE, ALATI, VOZILA),
2005. — 2007.

tuš, pero, kolaž
100 × 150 mm, 150 × 100 mm (21 kom),
papir za pozivnice
sign. na svakom radu
d. d. k. olovkom

Akademski kipar (Split, 1973.),
diplomirao 1997. na Akademiji likovnih
umjetnosti u Zagrebu. Godine 2002.
na studijskom boravku u San Franciscu.

U zvanju docenta na Kiparskom odsjeku
Umjetničke akademije u Splitu.

Živi i djeluje u Splitu.

loren.zivkovic.kuljis1@st.t-com.hr

kontura-oblak, silueta-horizont

Najtočniji način iscrtavanja krajnjih grani-
ca oblika je preslikavanje, prislanjanje
prozirne podloge na motiv. U tom slučaju
podloga u procesu crtanja zauzima
središnje mjesto, između autora i motiva.
Silueta i kontura kao granice ispunjenog
i neispunjenog zahvaćajući oblik ujedno
definiraju i prostor koji preostaje.

(L. Živković Kuljiš)

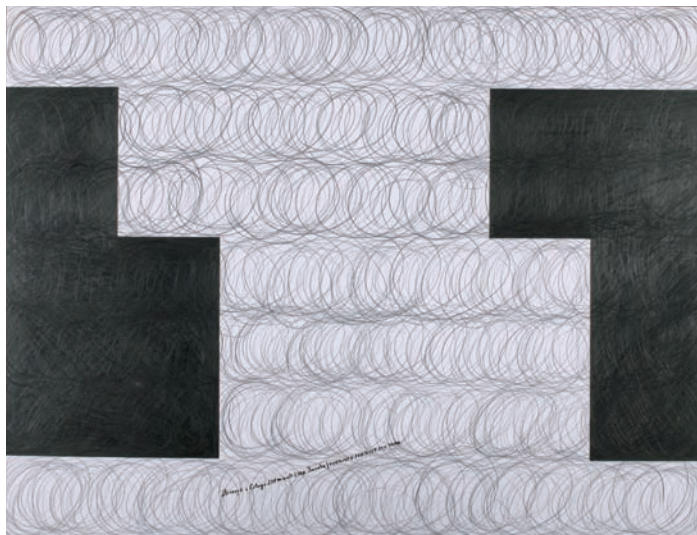
KONTURA-OBLAK, 2008.

tuš, pero
532 × 415 mm, paus papir
sign. nema

SILUETA-HORIZONT, 2008.

tuš, kist
533 × 417 mm, paus papir
sign. nema

DISANJE I CRTANJE 232 MINUTE/4 DIMENZIJE, 2005.

grafit

800 × 1110 mm, Museumkarton 200 gr.

sign. d. d. flomasterom:

Disanje i Crtanje 232 minute.

Žuvela/4 dimenzije

DISANJE I CRTANJE 251. MINUTA/SUPLEMENTARNO, 2006.

grafit

840 × 1075 mm, Museumkarton 200 gr.

sign. g. d. flomasterom:

Disanje i Crtanje 251. minuta

Žuvela 2006./SUPLEMENTARNO

DISANJE I CRTANJE 257 MINUTA/ZRCALNO NEVIDLJIVO + RUPA, 2004.

grafit

895 × 1175 mm, Museumkarton 200 gr.

sign. g. l. flomasterom:

Disanje i Crtanje 257 minuta

Žuvela 2004./ZRCALNO NEVIDLJIVO + RUPA

DISANJE I CRTANJE 284 MINUTE/SVJETLOST + SVJETLOST DAJE TAMU, 2006.

grafit

885 × 1175 mm, Museumkarton 200 gr.

sign. d. sred. koso flomasterom:

Disanje i Crtanje 284 minute 2006.

Žuvela/SVJETLOST I SVJETLOST DAJU TAMU

Akademski slikar (Našice, 1946.),
diplomirao 1971. na Akademiji likovnih
umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu
(prof. Miljenko Stančić).

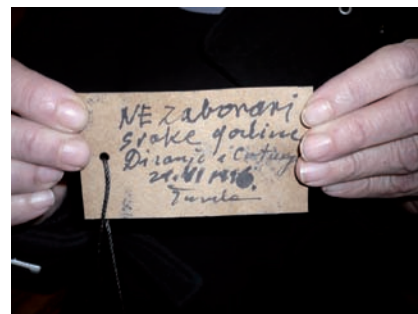
Redoviti profesor na Umjetničkoj
akademiji Sveučilišta u Splitu.

BIO Živi i djeluje u Splitu.

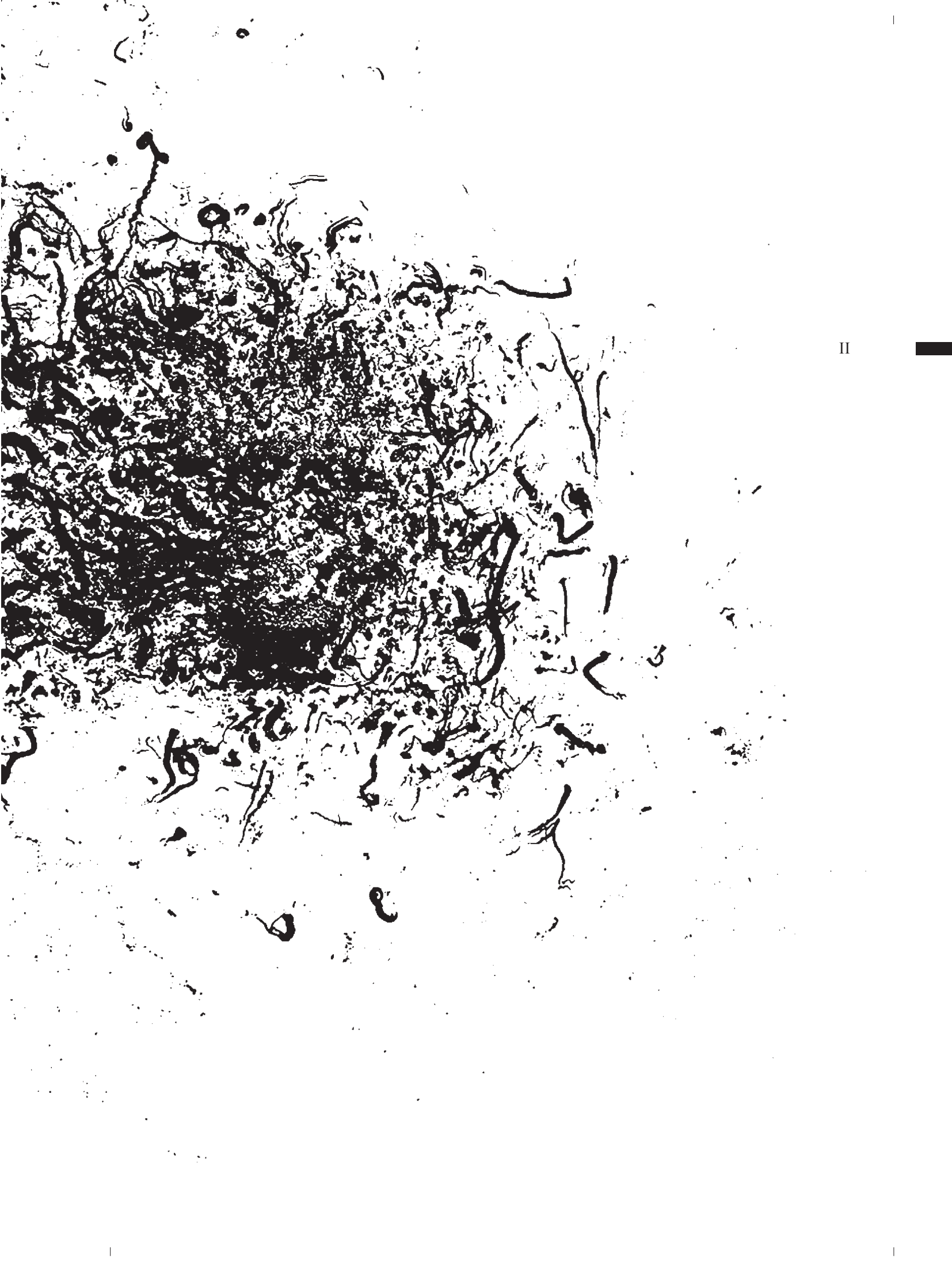
E gorki@umas.hr

nagrade:

- 1972. Biennale plakata,
Warszawa;
- 1973. Biennale opere i baleta
(kostimi i scenografija),
Ljubljana;
- 1978. Biennale grafike,
Split;
- 1980. Biennale grafike,
Split;
- 1980. IV. nagrada za spomenik u Zadru
(s grupom arhitekata),
Zadar;
- 1982. Splitski salon,
Split;
- 1989. Nagrada Emanuel Vidović,
Splitski salon,
Split;
- 1990. 8. biennale suvremene hrvatske grafike,
Split;
- 1998. Red Danice hrvatske
s likom Marka Marulića;
- 1998. Druga nagrada za spomenik
braniteljima u Omišu,
Omiš;
- 1999. Grand Prix,
XX. Biennale d' Alexandrie pour
les Pays de la Mediterranee,
Aleksandrija

Dita
pensosa —

misaoni
prsti
starih
majstora

*Prva slikarija bi jedincata crta,
koja je okruživala ljudsku sjenu,
što je sunce utisnu na zidove.*

Leonardo da Vinci, Traktat II, 126

JEDAN MANJI ODABIR CRTEŽA starih talijanskih majstora iz Zbirke Kabineta grafike, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, izložen je na 4. hrvatskom trijenalu crteža gotovo simbolično — kao *po-tica* za razlikovanje. Odvojen i u polumraku, kako doliči mjerama zaštite osjetljivih stoljetnih papira i tehnika — zahtjevajući stanovitu prilagodbu oka i doživljajnih receptora — stari je crtež na neki način tezauriran usred poliglotizma recentnog crteža. Tezauriran je kao artefakt i kao dragocjena memorija na crtačke stratigrafije vremena koje obuhvaćaju stilska razdoblja kasne renesanse, manirizma, baroka i visokoga baroka, od polovine šesnaestoga do polovine osamnaestog stoljeća.

Odabrani crteži, kao i čitava nevelika zbirka starih majstora Kabineta grafike, čine jednu neistraženu cjelinu koja do sada nikada nije bila objavljivana. Time, na neki način, svaki njezin uzorak predstavlja jedan novi nepoznati topos u povijesti europskog crteža i to u onim najsitnijim partikulama koje čine tvorbenu imaginaciju, prosede, unutrašnju strukturu i vezivno tkivo stila i umjetničkog izraza vremena u kojem je nastao. Oni su svojevrsna *terra vergine*, a za istraživača prostor slutnji, uzbuđenja i nelagoda. Naime, izvan velikih zbirki te neposrednog izlistavanja komparativne građe te — u trenutku kada suzi-mo polje svojih pretpostavki — upoznavanja cjelovitih opusa umjetnika kojima ih pripisujemo, kao i umjetničkih korpusa njihova okruženja, teško se može steći *dictum* o bilo kojem crtežu starog majstora. Time mislimo prvenstveno na autorstvo, na precizno određivanje namjene crteža, na uspostavljanje one najtanjanije spone između crteža i namjere, koja se skriva u njegovim pogledima, linearnim tijekovima, odabirima oblika i motiva. Riječ je o jednom vidu (de)rekonstrukcije koja nas kroz prosede svojega na-stajanja vodi do djela kojemu je crtež posredovao.

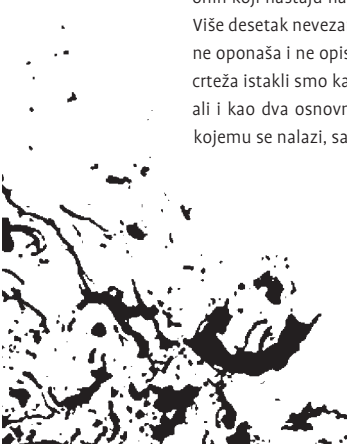
Crtež starih majstora bio je medij i put prema slikarstvu, kiparstvu, arhitekturi, bio je medij pogleda, medij formuliranja ideje o djelu, medij vizualizacije takozvanog unutrašnjeg crteža u duhu i u ima-ginaciji, medij razlučivanja idealnog oblika iz mnogolike i tvorbene prirode. Crtež starih majstora je imao samosvijest vještine i samosvijest postupka u kojemu se kroz njegove obrise tražio izraz i oblik za umjetnički *concetto* — koncept, prvu misao, ideju, invenciju umjetničkog djela pojmovno iznjedrenog u neoplatonskoj misli talijanske renesanse.

Crtež nevidljivo čini vidljivim, razlučuje oblik iz nerazabirivog mnoštva, a ta ideja je tijekom vremena bila najbitniji konstrukt razmišljanja o njemu — njegova *teoria*. Već je Plinije stariji u *Naturalis Historiae* (oko 77. g.) naveo definiciju crteža prema Ksenokratu iz Sikiona (3. st. pr. Kr.) kao *extremitas* oblika, krajnje gra-nice oblika unutar koje pulsira njegova unutrašnjost. Svaki daljnji korak u teoriji crteža bit će pokušaj de-finiranja tog traga, granice, razdjelnice, koja opasuje oblik i izdvaja ga, kodira mu unutrašnju strukturu i oblikuje. Za Cenninija Cenninnija (poč. 15. st.) crtež će biti temelj svih umjetnosti no, *vježbanje perom*, on dalje piše, *razvija nove crteže u glavi (disegni entro la testa)* posredno povezujući proces crtanja i buđenje imaginacije. Leon Battista Alberti (1436.) poistovjećuje crtež s opisivanjem (*circoscrizione*), granicom (*limite*, slično Ksenokratovom *extremitas*), obrisom (*contorno*), tananim rubom oblika (*orlo sottile delle forme*) no, on mu pripisuje i profil (*profilo*) nagovještajući njegovu prostornost i čineći ga instrumen-tom perspektive. Za Lorenza Ghibertija (1450.) crtež nije samo temelj umjetnosti već i njegova teorija (*teoria*), a u crtežu su ugrađene proporcije i matematička mjera svake *figure* (Filarette, 1464. i Piero della Francesca oko 1490.). Za Leonarda da Vincia crtež je kognitivni instrument kojim se istražuje priroda, premisa za razumijevanje njezinog unutrašnjeg i vanjskog života, a Giorgiu Vasariju (1568.) dobar crtež (*buon disegno*) je mjerljivi instrument dosega umjetnika i djela. Maniristi Gian Paolo Lomazzo i Federico Zuccaro (kraj 16. st.) začuće u metafiziku crteža kao euritmije, proporcije, kao temelja i strukture koja doslovno oponaša principe božanskog stvaranja. Kao univerzalni princip crtež se našao u svim stvarima “još nestvorenim i stvorenim, nevidljivim i vidljivim, duhovnim i tjelesnim” kako bi na kraju hipostazirao u božji znak, koji je izveden iz talijanske etimologije naziva *disegno* (dio+segno).

Izvan epistemološke razine, kojom se pristupa staroj crtačkoj građi, ovaj odabir autografa talijanskih majstora izložen je “posred” Trijenala kao zbir partikula s velikih posvijenih stilskih zaslona poteklih od majstora za koje sada dajemo samo atributivne prijedloge i kojima tek sužavamo polje mogućeg podrijetla, vremena i podneblja nastanka. Kroz duktus, opisivanje oblika, tehnike, materijalne podatke, vrste papira, vođene znakove, atributivne sugestije, bilješke, koje na njima nalazimo od bivših sabirača — tražimo prostor njihove *insolacije*, podrijetlo imaginacije, prostor utjecaja i uzora koji je ugrađen u njihov jezik i koji se pomalja iz “nabora” njihovih oblika.

I premda je odabir bio gotovo nasumičan, nastojeći leksički pokriti rukopise i tehnike, teme i razdoblja, apostrofiramo dva crteža koji duktusom i crtačkom strukturom ukazuju na razlike, koje čine bit crtačke optike i funkcije između antinomija opisnog i ekspresivnog, između idealnog i postojanog oblika te onoga podložnog svijetlosnim izjedanjima i rukopisnim igrama, te kaligrafskim i arabesknim hirovima i iluzionističkim varkama. Prvi (*kat. 1*) se datira u visoku renesansu 16. stoljeća i vjerno prenosi antički kip Julija Cezara s rimskog foruma. Njegov je crtački duktus perom precizan, a modelacija laviranim transpa-rencijama vjerno prenosi volumen, utisnuća i uzdignuća površine kipa. Riječ je o modelu i memoriji. Dru-gi crtež (*kat. 10*) nastaje skoro dva stoljeća kasnije, u visokom baroku bliskom lagunarnom (venecijan-skom) rokokou. Svrstava se u jednu nadasve intrigantnu kategoriju crteža koji nazivamo “inventariae”, onih koji nastaju nasumce nalik skicama i memorijskim bilješkama, vježbama koje nastaju u sukcesiji. Više desetak nevezanih motiva rasuto po površini papira odaje u hiru svojega rukopisa imaginaciju koja ne oponaša i ne opisuje već koja sugerira rukopisom osobnih, gotovo grafoloških piktograma. Ova dva crteža istakli smo kao modele razlikovanja na kodovima stilske pripadnosti renesansi, odnosno baroku, ali i kao dva osnovna crtačka tvorbena principa, koja u naravi svojega traga i sintaktičkog sustava u kojemu se nalazi, sadrže pogled i jezik vremena u kojemu su nastali.

Margarita Sveštarov Šimat

NEPOZNATI MAJSTOR
SREDINA 16 ST., VERONA

prijedlog za: *Battista del Moro* (1514. – 1575.)

1. **Kip imperatora Julija Cezara**

crtež perom i smeđom tintom,
laviran kistom i smeđom tintom

340 × 200 mm

signatura (vjerojatno kasniji zapis)

dolje desno recto tintom drukčijom od crteža:

Battista del Moro - / C Mario (?)

verso gore desno u inačici potpisa istom tintom:

Battista del Moro

po sredini vodeni znak

Inv. br. KG HAZU 18876

NEPOZNATI MAJSTOR
2. POL. 16. ST., VERONA

prijedlog za: *Bernardo India, Veronese* (1528. – 1590.)

2. **Trijumfalna konjanička povorka**

crtež sangvinom, laviran kistom
smeđom i crvenom tintom

305 × 455 mm

signatura dolje desno smeđom tintom:

Bernardino India Veronese

vodeni znak

Inv. br. KG HAZU 1897

3. **Trijumfalna konjanička povorka**

crtež sangvinom, laviran kistom
smeđom i crvenom tintom

285 × 425 mm

signatura dolje desno smeđom tintom:

Bernardino India Veronese

vodeni znak

Inv. br. KG HAZU 1898

1

2

3

**NEPOZNATI MAJSTOR
SREDINA 17. ST., VENECIJA**

prijedlog za: *Johann Carl Loth zvan Carlotto (1632. – 1698.)*

4. Alegorija vremena, Alegorija beskonačnosti

crtež perom i smeđom tintom

300 × 220 mm

signature nema

Inv. br. KG HAZU 3456

5. Alegorija vrlina (Alegorija pobjede?)

crtež perom i smeđom tintom,
laviran kistom i crvenom tintom

335 × 250 mm

podlijepljen na karton većih dimenzija

signature nema

Inv. br. KG HAZU 1920

**NEPOZNATI MAJSTOR
17/18 ST., VERONA**

prijedlog za: *Louis Dorigny (1654. – 1742.)*

6. Apolon i muze, skica za stropnu fresku

crtež perom i smeđom tintom,
laviran sepijom

355 × 390 mm

podlijepljen na karton

signature nema

Inv. br. KG HAZU 1919

**NEPOZNATI MAJSTOR
SREDINA 18. ST., VERONA**

prijedlog za: *Giovanni Battista Marcola ili Marco Marcola (r. 1711.)*

7. Studija za oltarnu kompoziciju

crtež perom i sepijom,
laviran kistom i sivo zelenim akvarelom

450 × 310 mm

podlijepljen na karton i podlijepljen passepartuom
koji pokriva rubove crteža

signatura

dolje lijevo na podestu kapitalom, drukčijom tintom
I. B. M. F.;

dolje desni kut drukčijom tintom:
— *Menegheti Veronese* —

Inv. br. KG HAZU 1914

4

5

6

7

**NEPOZNATI MAJSTOR
DRUGA POL. 18. ST., BOLOGNA**

prijedlog za: *Gaetano Gandolfi*
(Bologna, 1734. – 1802)

8. **Alegorija glazbe, studija za nadvratnik**

crtež perom i tamno smeđom tintom,
laviran kistom i tintom
crvenog pigmenta, sangvina

220 × 220 mm

signature nema

verso smeđom tintom gore:

Longhezza // Longhezza / Piedi // Pertiche

ispod kojih se nastavljaju računi
i brojčane proporcije

u nekoliko stupaca; dolje uz rub:

Giardin corte et horto — suma Piedi Longhezza

po sredini vodeni znak

Inv. br. KG HAZU 1885

**NEPOZNATI MAJSTOR
DRUGA POL. 18. ST., VENECIJA**

prijedlog za: *Pier Antonio Novelli*
(Venecija, 1728. – 1804.)

9. **Polufigura Isusa Krista**

crtež perom i tamno smeđom tintom,
trag sangvine

280 × 185 mm

signature nema

recto:

skica, biskup u molitvi

sangvina

po sredini vodeni znak

Inv. br. KG HAZU 1883

**NEPOZNATI MAJSTOR
POSLEDNJA ČETVRTINA 18 ST., VENECIJA (?)**

nema prijedloga

10. **Inventaria**

(studije figura, maskeroni, kaligrafija,
inicijali, dekorativni elementi i kartuše)

crtež perom i smeđom tintom

286 × 171 mm

podlijepljen na nepravilno obrezan

teži papir grafičkog otiska

(izložen svjetlu otkriva se bakropis vedute
sa stablom i arhitekturom u pozadini)

signature nema

monogram recto dolje desno:

rozeta koju čine dva ukrštena križa i slovo "c"

verso gore sredina, smeđom tintom:

di Giacomo Calotto

Inv. br. KG HAZU 1880

8

9a

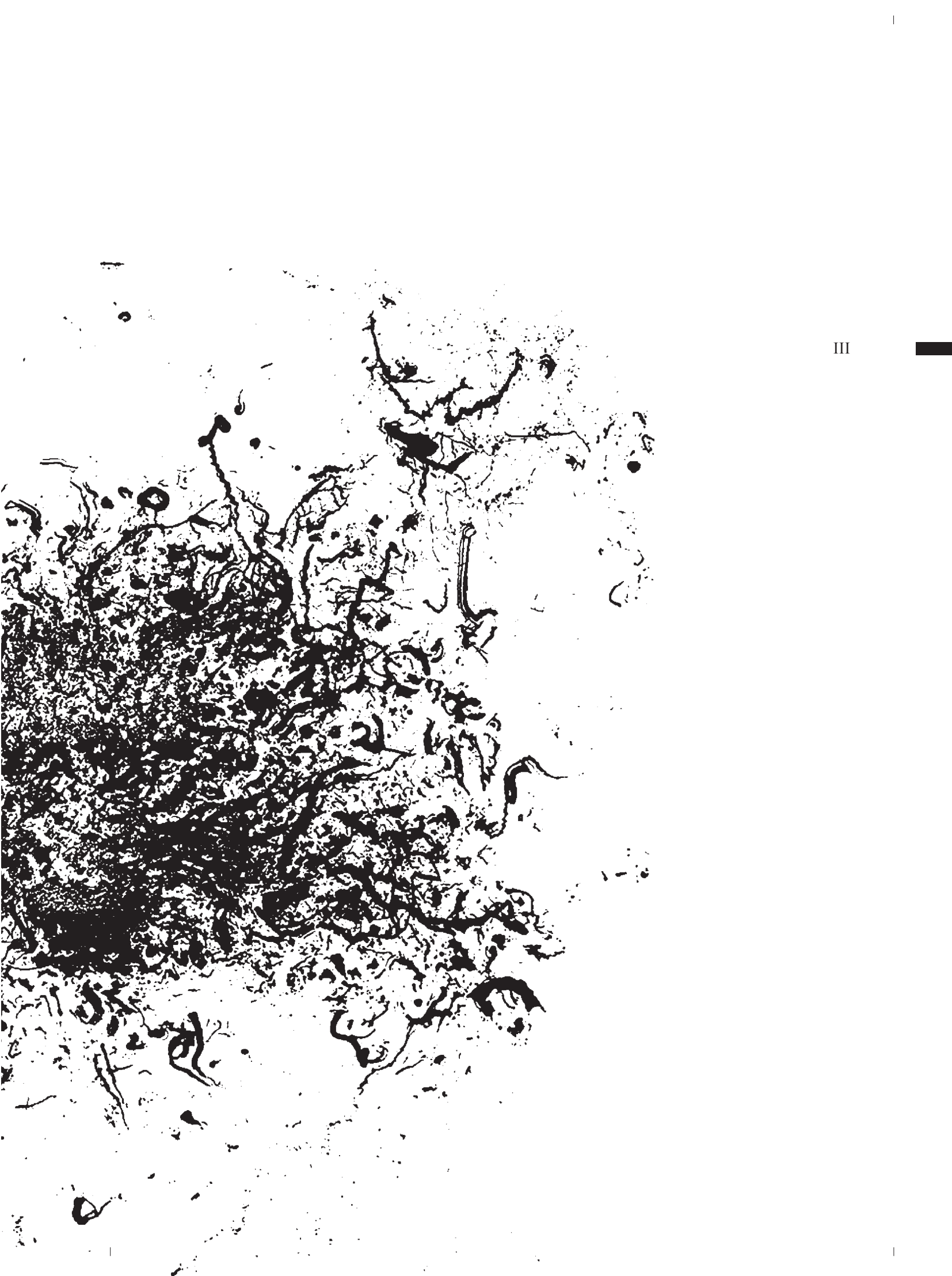

10

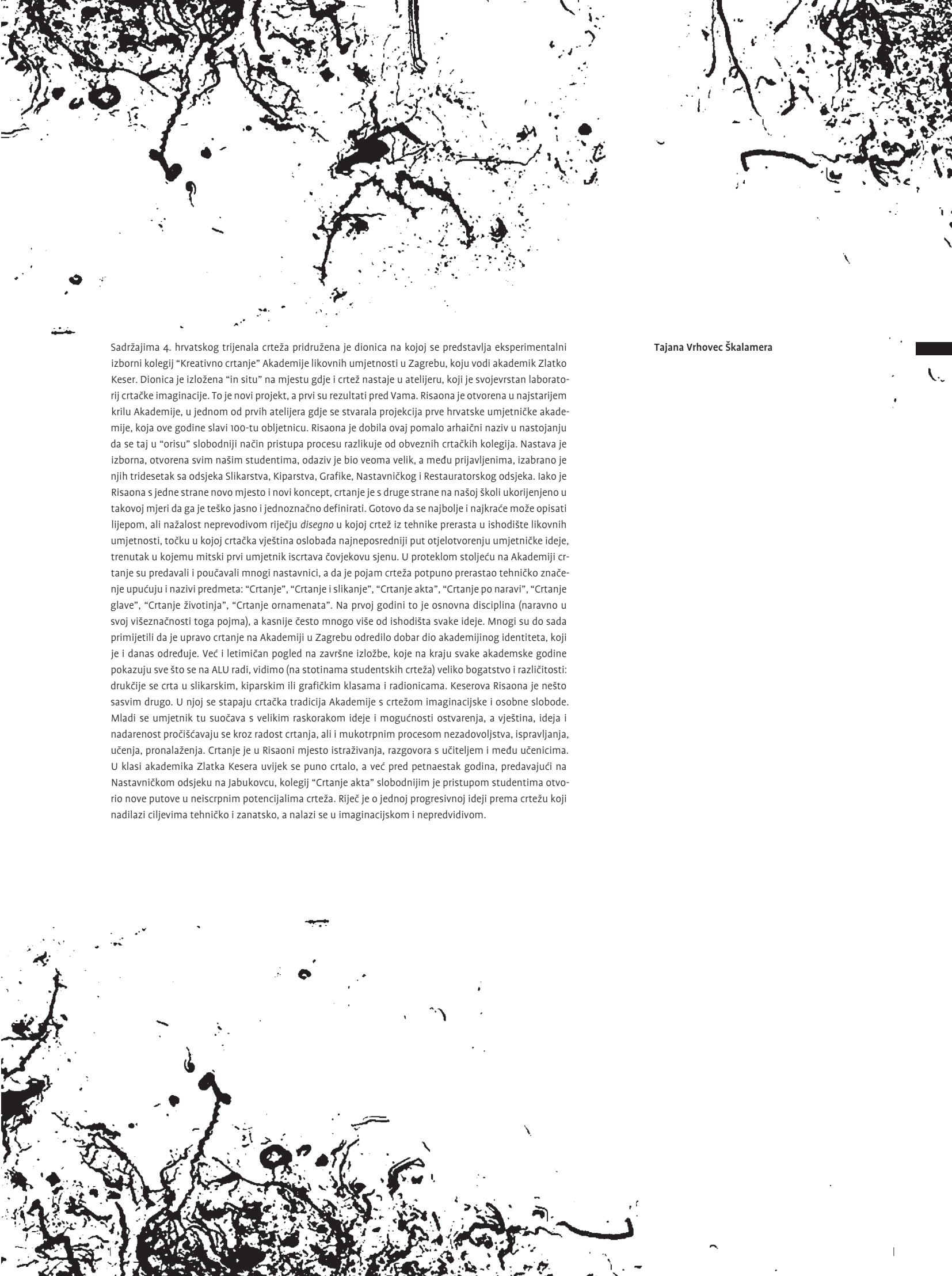

9b

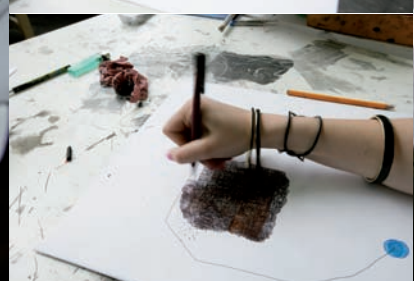
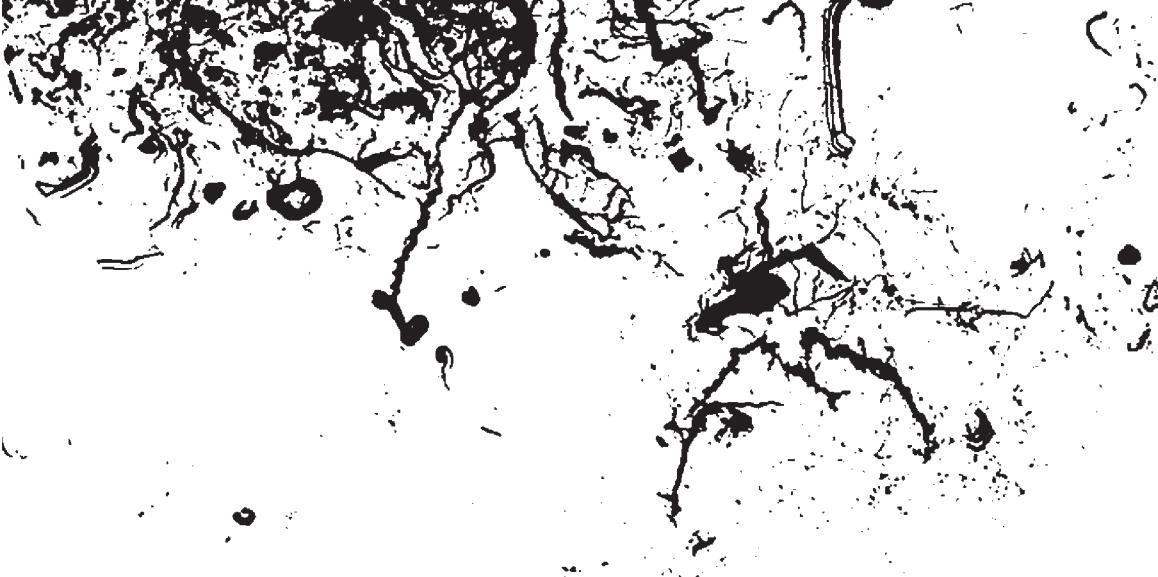

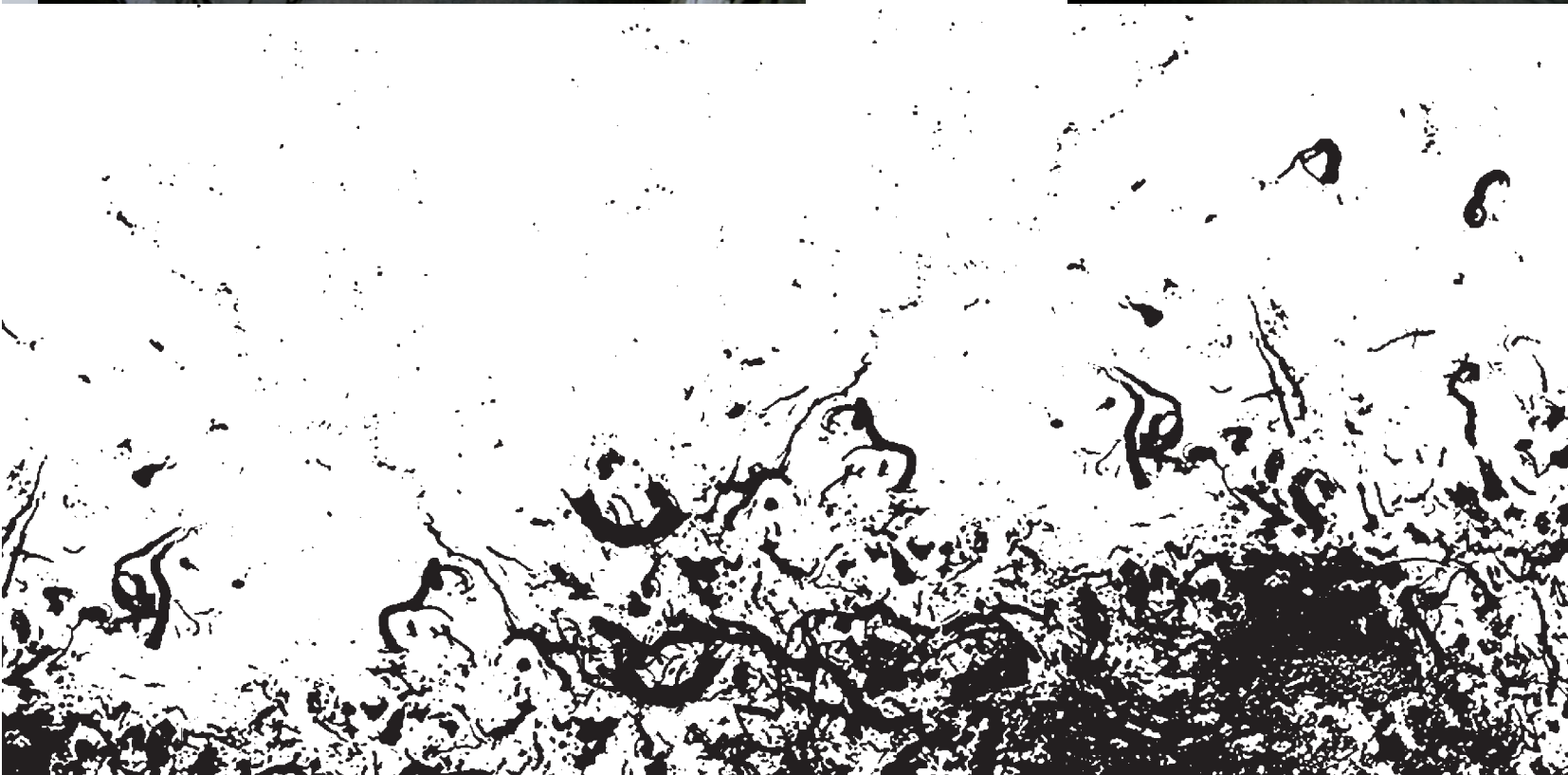
Risaona —
novi
crtacki
poligon
na
Akademiji
likovnih
umjetnosti
u Zagrebu

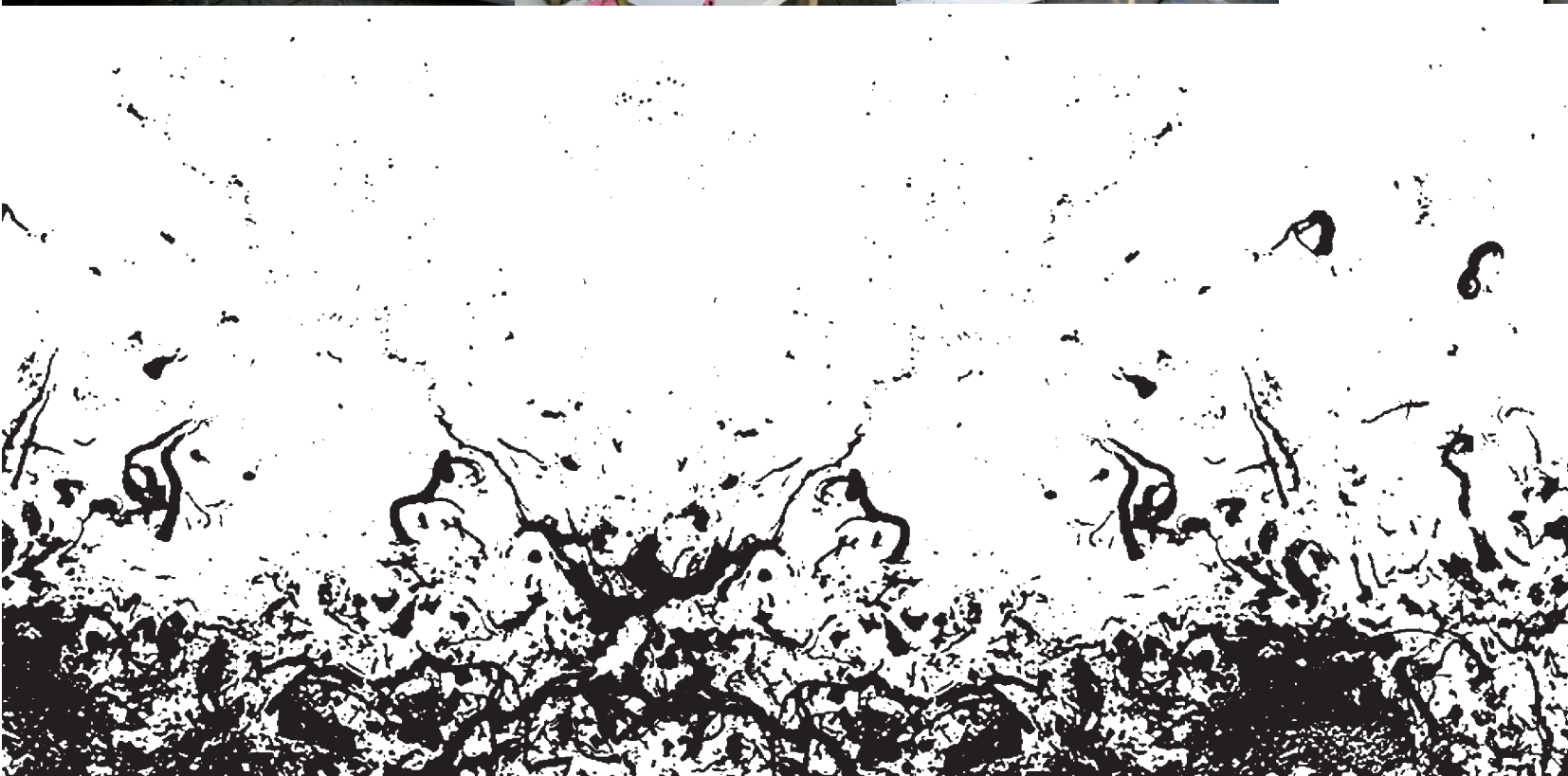

Sadržajima 4. hrvatskog trijenala crteža pridružena je dionica na kojoj se predstavlja eksperimentalni izborni kolegij "Kreativno crtanje" Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, koju vodi akademik Zlatko Keser. Dionica je izložena "in situ" na mjestu gdje i crtež nastaje u atelijeru, koji je svojevrsan laboratorij crtačke imaginacije. To je novi projekt, a prvi su rezultati pred Vama. Risaona je otvorena u najstarijem krilu Akademije, u jednom od prvih atelijera gdje se stvarala projekcija prve hrvatske umjetničke akademije, koja ove godine slavi 100-tu obljetnicu. Risaona je dobila ovaj pomalo arhaični naziv u nastojanju da se taj u "orisu" slobodniji način pristupa procesu razlikuje od obveznih crtačkih kolegija. Nastava je izborna, otvorena svim našim studentima, odaziv je bio veoma velik, a među prijavljenima, izabrano je njih tridesetak sa odsjeka Slikarstva, Kiparstva, Grafike, Nastavničkog i Restauratorskog odsjeka. Iako je Risaona s jedne strane novo mjesto i novi koncept, crtanje je s druge strane na našoj školi ukorijenjeno u takovoj mjeri da ga je teško jasno i jednoznačno definirati. Gotovo da se najbolje i najkraće može opisati lijepom, ali nažalost neprevodivom riječju *disegno* u kojoj crtež iz tehnike prerasta u ishodište likovnih umjetnosti, točku u kojoj crtačka vještina oslobađa najneposredniji put otjelotvorenju umjetničke ideje, trenutak u kojemu mitski prvi umjetnik iscrta čovjekovu sjenu. U proteklom stoljeću na Akademiji crtanje su predavali i poučavali mnogi nastavnici, a da je pojam crteža potpuno prerastao tehničko značenje upućuju i nazivi predmeta: "Crtanje", "Crtanje i slikanje", "Crtanje akta", "Crtanje po naravi", "Crtanje glave", "Crtanje životinja", "Crtanje ornamenata". Na prvoj godini to je osnovna disciplina (naravno u svoj višeznačnosti toga pojma), a kasnije često mnogo više od ishodišta svake ideje. Mnogi su do sada primijetili da je upravo crtanje na Akademiji u Zagrebu odredilo dobar dio akademijinog identiteta, koji je i danas određuje. Već i letimičan pogled na završne izložbe, koje na kraju svake akademske godine pokazuju sve što se na ALU radi, vidimo (na stotinama studentskih crteža) veliko bogatstvo i različitosti: drukčije se crta u slikarskim, kiparskim ili grafičkim klasama i radionicama. Keserova Risaona je nešto sasvim drugo. U njoj se stapaju crtačka tradicija Akademije s crtežom imaginacijske i osobne slobode. Mladi se umjetnik tu suočava s velikim raskorakom ideje i mogućnosti ostvarenja, a vještina, ideja i nadarenost pročišćavaju se kroz radost crtanja, ali i mukotrpnim procesom nezadovoljstva, ispravljanja, učenja, pronalaženja. Crtanje je u Risaoni mjesto istraživanja, razgovora s učiteljem i među učenicima. U klasi akademika Zlatka Kesera uvijek se puno crtalo, a već pred petnaestak godina, predavajući na Nastavničkom odsjeku na Jabukovcu, kolegij "Crtanje akta" slobodnijim je pristupom studentima otvorio nove putove u neiscrpnim potencijalima crteža. Riječ je o jednoj progresivnoj ideji prema crtežu koji nadilazi ciljevima tehničko i zanatsko, a nalazi se u imaginacijskom i nepredvidivom.

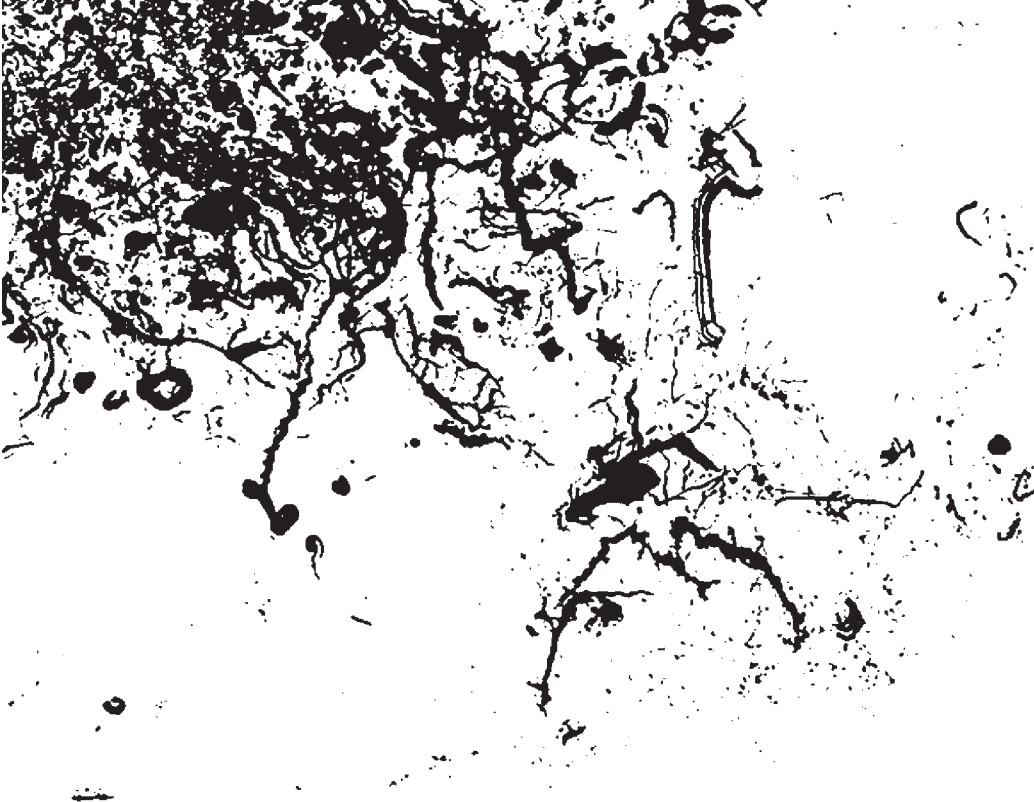
Tajana Vrhovec Škalamera

Nakladnik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Kabinet grafike

Zagreb, Hebrangova 1
Tel./fax.: 01 4922374
E-mail: kabgraf@hazu.hr
www.kabinet-grafike.hazu.hr

Za izdavača

akademik Slavko Cvetnić

Odgovorni urednik

akademik Igor Fisković

Recenzent

akademik Ante Vulin

Urednica kataloga

mr. sc. Slavica Marković

Fotografije

Goran Vranić

Damir Fabijanić (Nina Ivančić)

Marko Ercegović (Maja Marković)

Stanislav Novak (Duje Jurić)

Autori umjetnici

Lektura i korektura

Branka Budin

Suzana Jukić

Grafičko oblikovanje
kataloga, plakata, pozivnice
i priprema za ctp

Sensus Design Factory

Nedjeljko Špoljar

Tisak

Intergrafika

Naklada

700 primjeraka

Zahvaljujemo

Ministarstvu kulture

Republike Hrvatske

i Gradskom uredu

za kulturu Grada Zagreba

koji su pomogli realizaciju

izložbe i kataloga.

